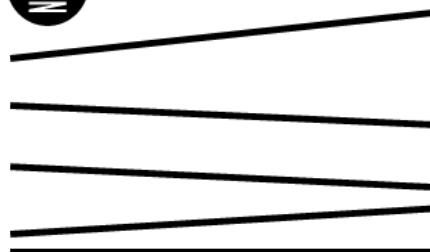

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Haagensen, Richard.; [Richard Haagensen].

Beskrivelse over Eylandet St. Croix i America i
Vest-Indien

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : trykt hos L.H. Lillies Enke, 1758

Fysiske størrelse | Physical extent:

72 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

R. Daagenfen

Beskrivelse
over
St. Croix

1758

39-219

EX : 2.

DA Box

40

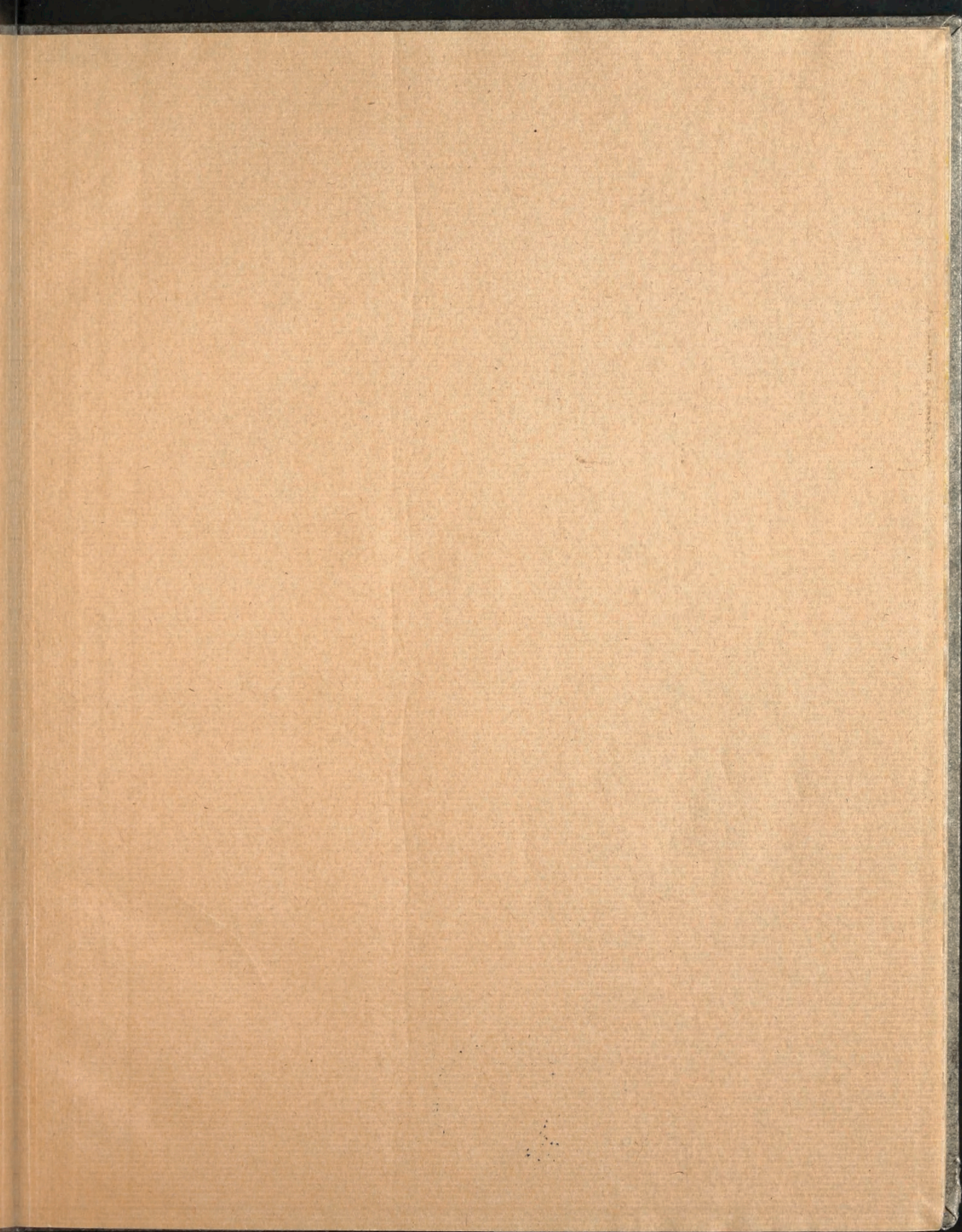
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 39 4°

1 1 39 0 4 01390 2

+ REX

721

39-219

For. to R. Haagen

Beskrivelse
over
Gylan det
St. Croix
i America
i Vest-Indien.

A J Ø B E N S A V N, 1758.

Trykt hos E. S. Lillies Enke, boende i store Gieslstræde i den forgyldte Øre.

Indhold.

- I. Cap. Om Landet i Almindelighed.
- II. Cap. Om dets der indfaldende Luft, Veyrlig og andre Omstændigheder.
- III. Cap. Om den der værende Bye, samt Bygninger af Fortification og andre Indretninger.
- IV. Cap. Om dets der vorende Producter, samt hvorleedes de præpareres og forfærdiges til Udsfibning.
- V. Cap. Om dets Borgere og Indvaanere, samt den almindelige Levemaade.
- VI. Cap. Om de der værende sorte Hedninger, eller Slaver.
- VII. Cap. Om de der brugende Bæster og Creature.
- VIII. Cap. Om de der værende Fiske, Fugle og andre smaa Dyr.

I. Capitel.

Om Landet i Almindelighed.

Dette Land, ligger efter Beregning omtrent 1500 Miile herfra paa 17 Grader 36" Norder Brede, og 312 Grader 50" Længde, og er et fast Land i sig selv, af Størrelse i Længden næsten 9 Miile, og i Bredden saa ulige, at somme Stæder er kun $3\frac{1}{2}$ Miile, andre Stæder 2 Miile, og atter igien andre Stæder $1\frac{1}{2}$ Miil, ja og de Pladser fornemmelig paa dets Ost-Ende, som ifkun er 1 Miil breede, hvorfore og mange, som boe paa den Kant af Landet (hvoriblant jeg selv er een), kand staae i deres Skov eller Mark og see saavel den Syndre som Nordre See-Kant, ja heel vel kiende hvad Folk, som baade paa den eene og anden Side maatte gaae, dog maa saadan Udsigt havees paa Høye eller Bierge, som ligger omtrent i Midten paa de Stæder, hvor Landet er saa smalt. Prospecten for de Seefarende til dette Land falder dem i Øynene næsten enten som Hetland eller Færøe, eller og Norge i Henseende til de store Bierge, alleene Norge viiser strax ved første Øyekast en stor Længde, da dette lader sig kun tilsyne som en liden Plet, forend

man kommer det temmelig nær, da det præsenterer sig af den Længde, som omhyldt; ligeledes viiser det sig med Klipper og overmaade store Bierge, at Folk, som ey har været der i Land, eller veed det, bedre skulle tænke, at der neppe var en halv Miils Længde liige Grund, fladt eller saa jævnt, at man sig Distance kunde kiøre; derfor have og mange af Beboerne, som først ere komne seylende, og faaet Landet i Sigte, forundret sig over de mange Bierge, da ellers samme Land siges overalt at være næsten jævnt og mageligt til Agerdyrkning, som og i sig selv er saa, hvilket ikke er en ringe Aarsag at mange Familier der ere komne, og dagligen komme for at boe; men uagtet dette Land viiser sig som en Mængde af Bierge, saa befindes dog ved Tiltrædelse og Igiennemreysen, at det er saaledes, at man mageligen overalt, undtagen den Nordre Side paa Landets Østre Ende, kand kiøre, uden at komme til mindste Bakke eller Bierg, dog er endnu Lande-Beyen til dets Østre Ende saaledes, at man ey vel kand kiøre, siden der foresalder nogle høye Bierge, som maa forandres, dog har jeg seet nogle kiøre i Cariah, saavidt som til Pieter Heyligers Plantage, som ligger 3 Fierding Bey fra Byen, og meget længere kunde kiøres, naar der blev udhugget nye Beye omkring ved Kanten eller Foden af de der værende Bierge, ellers kand man fra Byen af til Landets yderste Vest-Ende-Kant, som er 5 Danske Miile, kiøre ganske magelig, og med Tiden bedre, naar Rodderne af Træerne blive opraadnede og bortkast, hvortil ere søjede gode Anstalter, siden hvert Aar i December Maaned udgaaer Ordre fra Overigheden om Beyenes Reparation og Reenholdelse, saaledes at enhver Mand efter det Antal af Neegere eller Slaver, som han haver, maa sende saa mange ud i Beyene med fornødne Instrumenter af Ører og Houer, for at istandsætte samme, haade med at sætte Jld paa de afhugne Træ-Rodder, som ellers i andre Maader, og bliver saadan Ordre sendt fra Gouverneuren til enhver af Borger-Capitainerne, som igien tilsiige deres Medborgere samme; ellers kand man ride Landet igiennem uden mindste Fare, thi paa store Bierge gaar Beyene i en Rundsdeel, og det heel net paa som-

somme Stæder, saa at det snart ligner Beyen paa Runde Taarn, saadant et stort Bierg er i min Østre-Ende Plantagie No. 7., som er af en overmaade stor Højde, hvor og Beyen af de Sorte eller Slaver er udhuggen saaledes, at man maa ride i en Runddeel 9 à 10 gange omkring, indtil man kommer paa Toppen, hvilket synes meget farligt at komme op, ja snart som en Umulighed, men lader sig dog gandske vel giøre, saaledes endog, at Beboerne holde det for en Fornøjelse at ride op og need, men Fremmede derimod driste sig ikke letteligen dertil, jeg er ellers saavel som andre nødte til at ride saadanne Bierge og Beye, fordi den Søndre-Side, fornemmelig paa Landets Østre-Ende af saadanne Bierge, gierne er den bedste, som der voxer Bomuld paa, siden de ligge meere ud af Vinden end de Nordlige Bierge, hvilket er en stor Nytte og Hertilighed for Bomulden, at Træerne af Vinden ey bliver beskadiget, og findes der omkring i Landet mange saadanne Bierge, som Folk maa ride op og need, naar den eene vil til den anden, som ey heller nogen gjør sig ringeste Bæmselighed af, naar der er reent og ingen Regn er falden, i anden Fald er det meget farligt at gaae end meere at ride, derfor bliver gierne enhver derfra i saadan Tid, uden stor Nød driver ham dertil; ellers er Landet meget behageligt i Henseende til den deylige grønne Skov, der allevegne sees, og præsenterer Sommeren i sin fulde Floer, da og den der værende Varme overeensstemmer med Julii eller Augusti Maaneders Varme i disse Lande; paa dette Land er og megen stor Skov af overmaade store Træer, som baade ere rare og særdeles nyttige, omendti skönt Indvaanerne ey kand fore sig dem til Nytte af nogen Betydendhed, som om der vare Byg-Mestere, Skibs-Bbyggere, Haandværks-Folk eller andre saadanne i Landet, enhver bruger derfor af samme saa mange han har nodig, saavel til egne som Pak-Huuse, Slave-Hytter og andre fornødne Ting, Resten af Skoven eller Buske bliver forbrændt, paa det at Jorden kand vare reen og nyttig til Dyrlking, saa at enhver kand rose sig af denne Hertilighed, at naar han kjober et Stykke Land, kand han finde Sommer til Bygning, ja de fleeste faae ved sig Grunds Indkjøb saadan Over-

flodighed deraf, at de kand sælge Tommer for 10, 20 ja 30 gange
 meere end Plantagien kand koste dem, og er det ellers næsten utroe-
 ligt hvad kostbart Tommer og rære Trær Jlden og Øren have lagt
 øde i Forstningen, da de Danske begyndte at dyrke Landet,
 efterdi der var intet andet end tatter Skov overalt, som maatte
 nedhugges og forbrændes, om ellers Jorden til Agerdyrkning
 skulle være nyttig, og var det den Tid den største Umuelighed at
 conservere samme Tommer, men at det absolute maatte opbrændes,
 siden det var af saadan Størrelse, at det ikke paa nogen Maade
 kunde føres fra Stedet, uden Slavers og Bæsters Odelæggelse og
 Tab, samt Jorden ey i nogle Aar at komme i brugbar Stand til
 beste Dykning, hvilket er dog enhver fornemmeste Øyemærke,
 som kiober Pladse eller Plantagier, dog ere der og de, som tilkiober
 sig Plantagier alleene for at handle med Tommer, og naar det
 beste er ophuggen, siden ved Lejlighed sælger dem til en anden,
 der vil bruge Jorden til Sukker og Bomuld. Men saadanne Plan-
 tagier maatte da ey være langt fra Stranden, paa det Slaverne
 og Bæsterne ikke faaer for lang en Vej at slæbe samme derhen,
 men at det kunde skee med mindste Besværlighed til Udfibning, og
 har mangen een tilbragt sig af saadan sin Grund anseelige Penge,
 som nu boer og har Midler paa Landet. Denne Tommer-Handel
 har da altsaa været i stor Brug i forrige Tider, for 13, 14, 15 å
 16 Aar siden, men som der skeede stor Misbrug derved, i det enhver
 søgte sig de riigeste Lande ud, alleene for at vinde Penge med
 at sælge Tommer, saa er for faae Aar siden fra Ørigheden ud-
 gaaen saadan Ordre, at hvo, som kiober nogen Plantagie eller
 Grund, skal inden 3 Maaneder sætte Slaver paa samme til dens
 Dykning, hvilket tildeels maaskee hindrer den forhen øvede
 Misbrug, dog sælges der imellem Aar og Dag endnu mange
 Ladninger med Tommer til stor Pris, som de gode Engelsk-Mænd
 dyrt nok maa betale, efterdi de have saadan Mangel paa Tommer
 paa de Engelske Pladser, at de ere forpligtede at handle det fra
 andre Stæder, og fornemmelig fra St. Croix, som det nærmeste
 og rigeste Tommer-Land der omkring i de Americaniske Grænd-
 ser;

fer; de skionneſte og ſmukkeſte Huuſe derfor paa Engeliſke Pladſer, ſom St. Chriſtopher, Monſerat, Newis, St. Martins, Tortola og flere Stæder bærer Vidne om ſamme, ja de ſteſte og beſte Vind-Møller ſamt Heſte-Møller ere opbygte af ſamme St. Croix Tommer, ſaa at bemeldte Land har været og er endnu en ſtor Hielp for mange Fremmede, uagtet de ſamme ofte med Colus Bægt have maattet betale, thi jeg har ſeet at Fremmede have betalt for et Stykke Tommer ved Strand-Siden liggende, 30, 40, 50 å 60 Rdlr., for hvilket Tommer de Perſoner, ſom have kiøbt ſamme, igien have vundet meere end 100 til 150 Rdlrs. pro Cento paa, alle Omkoſtinger fratrukkne; Saadanne koſtbare Træer af overmaade Størrelſe maa endeligen bruges, naar en Vind-Mølle ſkal opbygges, hvilket det Høylovlige Compagnie ſelv have maattet føle, da jeg ikke veed hvor meget deres Vind-Møller have koſtet, ſom nu ſtaaer og paradere paa deres Plantagier, den ſtore Princeſſe kaldet, dog kand jeg anføre denne viſſe Beretning, at bemeldte Høylovlige Compagnie var forpligtet at kiøbe ſig en Plantagie paa Charles Smits Auction for meere end 1000 Rdlr., da de forhen havde bortſolgt ſamme for 500 Rdlr., hvorfra ſamme Mand, i den Tid han var Eyer deraf, har bortſolgt en ſtor Mængde af Tommer, dog var Uaſagen denne, at denne Plantagie grændſede til Compagniets, og berørte Compagniets var gandske udhuggen og ſtod i Sukker-Ror, ſaa at ingen Skov i ſamme fandtes, hvorfor det var beqvemmeligſt at ſaae Tommer fra den næſte Skov; vel kunde det Høylovlige Compagnie, ſom Landets Herſkab, ſaaet Tommer nok fra deres andre Plantagier, nemlig la Grans, ſaa og, om de villet lade kappe i de andre uoptagne Grunde, der dem alle tilhørte, men ſamme vare ſaa langt fraliggende, at det ikke kunde ſkee uden ſtore Bekoſtinger. Saaledes ſeer man da en Herlighed dette Land har frem for alle andre i America, og hvor ſtor Hielp det er for de omliggende Stæder, ja der ere Eylande, ſom ere ſaa ſlette for Tommer, at de ikke engang have ſaa meget, ſom de kand brænde i deres Kiøkken, hvorpaa St. Cuſtatiuſ er et tydeligt Exempel, hvilket Land ligger 20 Miile S. O. til S. fra St. Croix, og er de Høllandske

landſke tilhørende, i ſig ſelv det ſtorſte Handels-Stad i America, i Henſeende til dets Størrelſe, hvorfore det og bærer Navn af lille Holland, ſiden den drives ſaa ſtærk Handel imellem dem og de Engelske, Franſke og Spanſke, at der undertiden i dets Havn kan ligge 100 til 150 Skibe, ſmaa og ſtorre; Dette ſamme Land viſer og udi ſine Bygninger det gode St. Croires Tommer, og ellers ſaa at ſige har intet andet, end hvad de ſaaer derfra, derfor ere der og Indvaanere, ſom boe der paa Landet, der have tilkøbt ſig Plantagier paa St. Croir, og holde deres egne Fartøje, der kan transportere det fornødne Tommer fra det eene Stad til det andet; ja ſamme Lands Indbyggere ere forpligtede at kiøbe hver Stok, ſom de bruge til deres Huſe fra St. Croir, hvorfore det og er en god Hielp for St. Croires Indvaanere, at naat de hugge Skov needtil Algerdyrkning, kan de legge ſaadanne ſmaa Træer til en Side og ved Lejlighed bringe til Søe-Kanten, indtil Kiøbmænd indfinde ſig, ſom alletider ere nok af; Saadanne Stykker eller Træer har jeg ſelv paa min egen Plantagie, paa Oſter-Enden, Lid efter anden reſerveret mig, ſaa at jeg nok haver ſolgt 4 til 500 Stykker, ſom næſten ere courante Nahre, hvorpaa er en vis Priis, nemlig: et Træ eller Stykke 9 til 10 Fod lang, og i fire Kant 4 à 5 Fod tyk, koſter 1 Rdlr., ja under tiden 7 Mark, ſaa at og en fattig Mand, ſom kiøber 100 Fod Land der, ſom koſter 30 Rdlr., kan i en Haſt ſaae ſine Penge tilbage meere end tidobbelſt af Tommer, naar han alleene vil giøre de Omkoſtninger med at lade det bringe til Strand-Siden, derimod andre, ſom ingen Naad have dertil eller veed Middel at ſaae ſit Tommer fra Stedet, maa indgaae ſaadan Accord, at de lade andre hugge det paa Part, ſom de foræccordere ſaaledes, at den Eyende nyder af Skoven $\frac{1}{2}$ Part, og den ſom hugger og bortfører det de andre $\frac{2}{3}$ Parter, hvorved ſaadan Mand bliver og hiulpen, omendſkiont Proſiten for den der hugger bliver den ſtorſte, ellers er der vel neppe en Mand paa St. Croir, der jo har ſin Plantagies Indkiøb frie med Tommer-Salgning, og vel anſeeligt derover. Dette maa da være nok om den Materie, nu maa jeg og røre noget om de andre mange

mange rare Træer, som udi Mængde findes der, hvilke ere af alle slags Navne, saasom Mahaggenie og andre i lige Valeur, hvoraf der gøres de bedste Chatoller, Speyl-Stabe og Dragkister, som ere at see eller faae, men saadant Træ bliver bortsolgt til Fremmede, siden der ingen findes som kand forarbejde det, ja der ere og nogle Stykker til en Prøve sendt her hjem til Kiøbenhavn; ellers findes der paa St. Croix og en Mængde af 2de andre Sorter, som have importeret mangel Mand nogle 1000 og 1000 Rdlr., ja sat ham fra Begyndelsen i den Stand, at han er nu en Capitalist, og dette Træ kaldes Justick og Pockenholt, hvilket vel ey meget er opbrændt af, siden enhver, der hugger sin Skov need, lader det ligge enten til en Side eller og staae, efterdi man regner saadant et Træ i en Skov saa godt som Penge i sin Lomme; denne Handling er og fra Landets Optagelse eller Indkiøb begyndt, og holder ved saa længe der er et Træ staaende. Disse 2de sidste Sorter Træer blive solgte i Tønde-viis efter saadan Udregning, nemlig: at hvad man kalder en Tønde er egentlig 2000 Punds Vægt, som koster ligesom Markedet og Kiøbernes Mængde er til, og er gierne for Tønden eller som meldt 2000 Punds Vægt af Justick 20 til 24 ja undertiden 28 Rdlr., og af Pockenholt 20 til 22 Rdlr. Tønden, af hvilke Træer ere solgte, fornemmelig af den første, nogle 1000 Tønder, som falder i større Mængde end den sidste, og blive saadanne Træer savede i Stykker, 1, 2 à 3½ Allen lange, paa det samme kand være handeligt at fiøre og bære, hvortil ellers disse Sorter Træer ere brugelige, veed de best, som dermed omgaaes; Justicket, som i sig selv er et lys-guult Træ, bruges til Farverie, og Pockenholt, hvis Kiærne eller Hierte er blaat, til Hiul, Skibs-Blokke &c. Af disse Sorter, saavel som andet Træ, har jeg havt en Mængde af i mine 2de Plantagier, som ligge paa Vester-Enden, eller rettere sagt i Princens Qvarteer under No. 4. og 5., men derimod var der ved samme 2de Grunde saadan Vanskelighed, at man ey uden store Udgifter kunde faae samme Sommer til Strand-Siden, efterdi Plantagierne bestaae udi store høye Bierge, og ligge 3 Miile fra Strand-Kanten paa den eene Side, og paa den

anden Side var det en Umuelighed at faae det need i Henseende til det store, steyle og farlige Bierg, hvis Gud lob lige til Soen, desuden er det en skrækkelig Vanskelighed i slige høye Skov-Bierge at faae saadanne store Træer need til Foden af Bierget eller den jevne Grund, saa at en Mand, der har saadanne Lande, kand i den Henseende ey føre sig dem til Nytte (forstaae med Sommer-Salgning), hvorefter jeg og, da de mig i Aaret 1747. bleve tilslagne paa offentlig Auction for 800 Rdlr., igien i Aaret 1750. bortsolgte dem for 1200 Rdlr., samme 2de Plantagier have tilforn tilhørt en Mand ved Navn Joseph Robinson, som købte dem af det Høylovlige Compagnie for 1000 Rdlr., derfor er der og en stor Forskiel paa saadanne Plantagier, at de jevne og biergefrie Plantagier ere langt profitablere for Egermanden baade til Ugerdyrkning og Sommer-Salgning end andre, endskjønt det Høylovlige Compagnie har sat en fast Priis paa dem alle, nemlig: for en Sukker-Plantagie, det er at sige en Jord, som til Sukkerdyrkning er tienlig, koster 500 Rdlr. i 6 Aar at betale, men skeer det forinden, rabatteres den Kiøbende 12 eller 6 pro Centum, lige som han erlægger Betalingen til, men Forfsiællen imellem Jord og Jord og om den ligger i Bierge eller Dale, er meget stor, dog maa jeg tilstaae, at ingen Sukker-Plantagie paa St. Croix, endog de hvorudi findes de høieste Bierge, er i 10 aarlig 500 Rdlr. værd, og de andre altsaa meget meere, thi daglig Erfarenhed har viist det, hvad Priis slig en Plantagie eller Jord er udi, efterdi samme er indkøbt for 500 Rdlr., men naar den bliver solgt igien fra den Kiøbende, beløber sig til meere, saaledes vil jeg, foruden hvad af mig om Charles Schmits Plantagie er meldt, (hvor Compagniet solgte en Jord for 500 Rdlr., og tilkøbte sig den igien for over 1000 Rdlr.) endnu anføre et Exempel, som er passeret i St. Croix: Der vare 2de Interessentere, navnlig William Heinrich og Pieter Titly tilsammen i Sukkerdyrkning, og imellem dem havde adskillige Plantagier, hvoraf enhver havde kostet Indkøbs Priis 500 Rdlr., den første Interessent døde Aar 1747, hvorfor Omstændigheden imellem dennes Arvinger og Pieter Titly for-

foraarsagede, at deres tilsammen havde Jord, Slaver og Bæster skulle dees i 2de Lodder, og enhver efter Lodtrækning at være fornoyet med sit, dog saaledes, at den Lod Arvingerne fik, skulle sættes til Auction, for at giøre loblig Skifte efter den Afdøde, som sad i vidtloftige Omständigheder og stor Gield, ved hvilken Trefning det indfaldt, at i Arvingernes Lod var en Plantagie i Skov udyrket, og aldrig ringeste Arbejde derpaa anvendt, men saaledes som den var kjøbt af Compagniet, undtagen at den var noget ringere, i Henseende til det Sommer Henrich og Tichly havde solgt af samme; denne Skov eller Plantagie kom da paa Auction og løb til 1701 Rdlr., som Capitain Bertram Pieter de Nully derfor betalte, naagt den ikkun havde kostet den Afdøde og hans Med: Interessent 500 Rdlr., ligesom de i deres Tid solgte Sommer af samme for meere end 1000 Rdlr. Saaledes sees Forfællelen paa Grunde, og hvad Herlighed det er at have et godt Stykke Land, ja hvor raisonable det Højloblige Compagnie har været, at de deres Grunde eller Plantagier for den Priis, som sagt er, har bortsolgt; ellers er Størrelsen af saadan Grund, som kaldes en fuld Plantagie, altid i Følge Land-Brev 2000 Fod lang og 3000 Fod breed, og jeg vil ikke røre om den store Profit adskillige Mænd der paa Landet har havt, alleene ved at tilkiøbe sig Grunde fra Compagniet, og sælge dem til andre, uden at dyrke dem eller giøre ringeste Arbejd derpaa. I samme Casu vil jeg ikke alligere fleere Exempler, siden det ikke vedkommer denne min foretagne Beskrivelse. Dette siger jeg at Grunden eller Plantagien paa St. Croix er i stor Priis, og dagligen bliver større, efterdi Landet af Fremmede bliver kjøbt i saadan Mængde, at der nu ikkun ere faae gode Plantagier tilbage. Ellers er Landet, i Henseende til dets Jord og Muld meget ulige, saasom paa somme Stæder er gandske sort Muld $\frac{1}{2}$ Alen og vel meere i Dybden, paa andre Stæder igien ey nær saa dybt, førend man kommer til et Slags leered Grund, ja og igien de Stæder, hvor Jorden er rødagtig og fuld med Steene, det er da altsaa et fast Beviis paa godt, riigt og fædt Land, hvor Mulden er sortest og dybest, hvad enten samme er Bierge

eller Dale, og seer man i saadan Grund Skovene haabe tyffere med Træer som og Træerne større end de, som findes paa andre Stæder, ligesom og Jorden i sine Producter giver mærkelige Prover derpaa, undertiden og til Skade, da mange Planteurer have maattet beklage sig, at Jorden har været saa riig og feed, at hvad han derudi saaede fik saadan Overgrod, at han ey kunde føre sig samme til Nytte, som for Exempel med Sukker-Rør, derudi saadanne feede Grunde opvøxe til den Højde og Tykkelse, at de maa bukke og falde omkuldb, ja brække fra Roden, hvilke Rør, formedelst den store Grode der er udi, ey giver andet end Vand fra sig, og er utienslig til Sukker, hvorfor og en Mand af saadanne overmaade feede Grunde ey gjør meget Sukker de første 2 à 4 Aar, fordi den meeste Saft er Vand, og ved Raagningen bliver til intet. Udi dette Land findes ingen vilde Dyr, som Ulve, Biørne eller andre deslige skadelige; men nogle faa vilde Sviin, Faar, Gæder og Bukke sees ofte, hvoraf og stundum fanges, dog ey levende, men dødes ved Skud; Svinene opholde sig gemeenligen paa Landets Bester-Ende og i Prinsens Qvarter, hvor der ere store Skove, men Faarene paa Landets Øster-Ende i Toppen af de høieste Bierge, hvorfor der ey heller er stor Plaisier at gaae og krable op imellem Torne og Buske, samt tyk Skov for at skyde dem, dog har jeg seet Engelsk-Mænd derudi have fundet stor Fornøjelse at gaae paa Luur i Biergene den gandske Dag, for at skyde 1 à 2 Stykker, og andre Creature veed man ey af at sige. Ligesom St. Croix land roses af, ey at føde saadanne skadelige Dyr, saa maa det derimod igien høre, at det ny i nogen Maade producerer det ringeste af Mineralier, det være sig Guld, Sølv, Kobber eller anden Materie, der hverken er seet eller funden der paa Landet; Paa mange Stæder i dette Land findes endeel hvide Kalk-Steene, som ordinaire bruges til Bygninger, hvilket er en stor Fordeel for dem som bygge, der selv kand deraf brande deres Kalk, uden synderlig Beføstning ved Reegernes Arbejde; til en Kalk-Ovns Oprettelse, som dog ey er saa meget, efterdi de 2de Hoved-Materialier: Brande og Steene ere paa Staden, saa at gemeenligen med 10 Slaver i

10 Dage kand opbygges en Kalk = Øvn paa 2 à 300 Tønder, og altsaa efter saadan Proportion, kand man vide hvor mange Tønder Kalk der kand brændes, naar man vil sætte 20, 30 à 40 Slaver i Arbejd dermed. Enhver Indvaaner bruger da denne Methode selv at brænde deres Kalk, og adskillige brænde Kalk for at sælge ud til andre, enten til Fattige, som ikkun har 1, 2 à 3 Slaver, eller til den, som i en Hast mangterer samme, ja der ere og de Grunde, hvorudi ingen Kalk-Steene findes, og hvor der i Nærværelsen ere en heller nogle at faae, hvorforsaaadanne og giøre bedre, at de kjøbe Kalk, end at spendere meere Omkostning paa at brænde den, end Kalken er værd, dog ere der en nær saa mange af Indvaanerne, som brænde Kalk af Land-Steene, som af Soe-Steene, som hentes fra Riffet, der næsten gaaer heele Landet omkring, hvilket er og meget lettere, (forstaae for den som har Plantagier tet ved Soe-Kanten) og holdes den Kalk, som brændes af disse Soe-Steene langt bedre til Arbejde end den, som brændes af Land-Steene, hvorforsog det Høyløvlige Compagnie til deres Bygninger, det være sig Castellet, Batteriet, Bind-Møller, Raag- og Vand-Huuse samt alle andre, icke have brugt anden Kalk, end hvad de selv have af disse Soe-Steene brændt; til mine egne Bygninger er vel brændt over 1000 Tønder Kalk, og undertiden solgt nogle Tønder til Fattige for den ordinaire Priis, som er, naar de selv henter den, 3 Mark Tønden, og naar den bringes dem 4 Mark 8 Skilling. Dette Steen-Rift, som saaledes skyder sig om Landet, producerer da en stor Mængde af Kalk-Steene, som aldrig faaer Ende eller formindskes; thi lige saa fast, som de derfra borttages, saa hastig vøxe de igien, og er det heel mageligt at hente samme, efterdi Riffet ligger saa høyt i Soen, at Slaverne kand staae ude paa samme, og Vandet en gaae dem høyere end libet over Fodderne, uden naar der er høye Bænde, da naaer det dem op paa Laarene, ja ofte op midt paa Mæven, derforsop passer man altid paa naar der ere lave Bænde og stille Væyr, og Soen er roelig, thi paa saadan en Dag kand man hugge og samle flere Steene end 3 andre Dage. Man har og i godt Væyr en nødig at

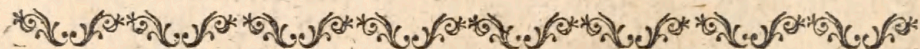
frygte, at eens Slaver drukner eller kommer til Skade, og falder det Slaverne ey fremmed for, heele Dage gandske nøgne at staae udi Soen og sanke disse Steene, alleene naar det blæser, er det dem meget kolt. Maaden hvorledes den ellers bringes fra Soen og til Landet, seer saaledes: At 2de Slaver drage fra Landet til Riffet i en Baad, eller som den der kaldes Cane, og paa Riffet staae alletider 5 à 6 Slaver, som med store tykke Træ-Stokke brække Steenene, hvor de, naar Baaden kommer til dem, fylde samme, og mens den igien er borte, løsne de andre Steene igien til den kommer, saa at den eene Baad kand vel een Dag giøre 12 à 16 Toure frem og tilbage med Steene, og undertiden meere eller mindre, ligesom Riffet er nær eller vidt fra Landet, saasom det er gandske ujevnt. Distancen fra Sø-Kanten til dette Riff er ulige, paa de fleeste Stæder ere der ey over 1000 Fods Længde at roe. Ligesom det da i sig selv er en Sandhed, at dette Land, endskiont lidet af Begreb, er et godt Land i Henseende til de mange gode Omstændigheder som allereede ere meldte, og viidere skal anføres; saa kand der og med Sandhed tillægges samme Land en stor Vandhæld, som bestaaer derudi: at der findes ingen færske Vande, hvorudover der tit er saa stor Mangel paa Vand, at Folk ikke veed hvad de skal giøre, derfor er samme og en Hoved-Post udi de paa Landet værende Plantagier, hvor der er Vand enten i Grunden eller nær ved, at sliig en Plantagte løber meget høyere i Priis end andre, dog ere de Plantagier, hvorudi Vand kand faaes saa godt at der er saa Stæder dets Lige, ja mangel en Mand er forpligtet at hændte sit Vand, som han til sin Fornødenhed maa bruge, en halv eller heel Misl, ja vel længere borte, som er en stor Skade i hans Arbejds Sinkelse og i Henseende til hans Creature, som maa drives en lang Vey daglig for at faae Vand, ja vel og undertiden maa nøyes med hveranden Dag, og somme Tider længere at faae deres Tørst slukket. Og som der da er saa stor Mangel paa Vand, har gierne enhver Indvaaner ved hans Huus den Indretning, at de have Kender rundt omkring Taget, for at sanke Vand baade til Mad og Folkene, som ey har andet til Ledskelse, hvorved

de endog ere heel fornøiede. Des Marsag har enhver, som har
Egne dertil, gierne i sit Huus baade 4, 5 à 6 jernbundne Fade,
saavel som af de store Bojaner, som holde 1 à 2 Tønder Vand,
saa at naar der kommer en god Regn, kand man i en Hast saaledes
ved disse Kender faae saa meget Vand, som man kand bruge til
Huus-Fornødenhed en 4 à 5 Maaneder, hvorover da holdes god
Høvd under Laas og Luffe, og faaer aldrig Slaver eller Bæster
noget af samme at drikke. Erfarenhed og Nød har derfor lært
mig saavel som andre Landets Borgere, at sætte den tilbørlige Priis
paa Vandet, thi naar stærk Tørre falder, som skeer ofte, faaes
neppe Vand paa St. Croix for Penge, siden en Tos, som er saa
meget at regne som en Balle, haver kostet 6 Styver, og har man
da været forpligtet at sende en Slave 2 stive Miile efter samme.
Fattige Folk veed ellers ikke meget af at drikke Regn-Vand, men
maa lade sig nøye med det, som findes hos dem, hvilket er brakket,
hvilket Vand Bæsterne og maa drikke, imidlertid maa fattige Folk
og passe vel paa om Morgenens saa tilig at håndte deres Vand, at
de kand vente ingen Bæster have været der først, thi saa er det rørt
og tykt. Det er ellers en meget kostbar og høynøden Anstalt,
som er gjort ved Castellets Bygning, der saaledes er indrettet,
at der nesten alletider er godt Forraad paa Vand; thi under dets
Muure ere 2de riige Vand-Kilder, hvorudi kand rummes nogle
100 Tønder Vand, som er til Brug deels for Garnisonen og de
øvrige der Boende, deels og for andre af Byen, som har Mangel,
og som der ey have Øll, og Viin er kostbar, saa er dette Vand
Soldateskens beste Viin-Kilder, hvorfor der staaer og en stor
Steen-Bojan, som holder $1\frac{1}{2}$ Tønde, med Vand udi, tet ved
Corps de Garde, som fyldes hver Morgen, hvormed Soldater-
ne holde sig lystig, naar de tillige kand faae et Glas Brændeviin.
For Kesten er der intet mærkværdigt, Landet i sig selv angaaende,
at melde, uden at der undertiden ved Strand-Bredde, naar der
har været stærk Blæst, kand findes nogle smukke Skaller, som ere
meere for en curieuse Liebhaber, end den Værdie man paa samme
setter, hvilket er alt hvad af mig om Landet i Henseende til dets
Dyrk-

Dyrkning kand siges; Dog vil jeg her ved dette Capitel anføre faae Ord om de Havne og Anker-Pladser, som der findes, og ere adskillige, fornemmelig paa Landets Vester-Ende, hvor der er hverken ringeste Fare at komme til Anker for Seylende, ey heller nogen Skiær eller Skipper, men en frie aaben Soe, saa smukt destineret til en Havn for Skibe at ligge udi, som man vil ynske sig, ja 100 gange bedre end den Havn, som de Danske Skibe og alle andre Fartøyer nu maa søge, naar de vil til St. Croix, efterdi de ere forpligtede, naar Passagen falder Sydlig, at holde uden for Landet under Seyl, eller og at søge St. Thomas til Passagen falder Nordlig, og maa de da indseyle imellem Skiære eller Steen-Riff, som ey er over 70 Favnne bredt og 16 Fod dybt, og saadanne Stæder ere der 2de af, som kaldes: den eene Skibs-Canalen og den anden Bargs-Canalen, den første er den beste at komme ind af, og er der ingen Soe-Capitaine eller forstandig Mand, at han jo her uden fore $\frac{1}{2}$ Mil eller længere ind i Soen styder for Lods, for at komme om Bord og indbringe Skibet, omendskiont der tidt hae været saadan Capitain, som imdertiden foruden Lods i godt Veyr Kunde indbringe samme, men der er dog ingen Mand som løber den Risco, og hvo der gjør det, fortjener ingen Løns for hans Hardiesse, af Marsag der ligger en Sandbank oven for Riffet, som aarligen forskyder sig somme Tider lidet og somme Tider meget, saa at den Seylende naar han indkommer, ey er vis paa hvor samme Sandbank ligger, for han staaer fast for denne saavel som for andre Farligheder.

II. Capitel.

Om dets der indfaldende Lust, Veyrlig og andre Omstændigheder.

Landet, i Henseende til den Høyde, eller de Grader; det ligger paa, forarsager der Varme heele Aaret igiennem, og det uden For-

Forandring, saaledes: At den heede Sommers Tid her altid for-
 nemmes, dog vel undertiden meere end ellers, saa at fornemme-
 lig Junii, Julii og Augusti Maaneder ere meget varme, men ey
 i den Grad at den synderlig er til nogen Ulejlighed, derfor seer
 man og stedse Aaret igiennem Skov, Træer og alting viise sig
 grønt og angenemt; dog er i September og Augusti Maaneder,
 som gierne vil medbringe Orcan-Veyr, Luften noget koldere end
 ellers; paa hvilken Aarets-Tid enhver er bange for disse Vinde,
 siden de foraarsager stor Skade, hvorfor der og holdes Beede-
 Dage i Kirken, baade for og efter Orcans Tiden. Luften er
 næsten alletider klar og behagelig, samt ey medbringer om Dagen
 nogen Usundhed, men om Aftenen falder der gierne en stor Taa-
 ge, som holdes for usund, hvorfors ingen gierne gaaer ud om
 Aftenen uden Nod; endskiont denne Taage holde skadelig for Folk,
 saa er den derimod tienlig for Markens Grode, for hvilken den
 er som en liden Regn, hvorfor Skoven og Marken om Morge-
 nen seer ud, ligesom der havde været en liden Sne eller Rime-
 Frost, som dog strax om Formiddagen ved Solens Varme for-
 andres og borttorres. Regn falder der meget sielden, saa at man
 undertiden i 2 à 3 Maaneder ikke faaer een Draabe at see, hvil-
 ket meget beskadiger Jordens Frugter. Torden og Lyn-Tid fal-
 der ey heller der meget, men naar det hænder sig, skeer det me-
 get stærk. Frost, Hagel og Sne viides der ey noget af, lige-
 som ey heller Raffel-Dyne. Saa er det og mærkværdigt, at
 Dag og Nat næsten er lige lang, dog Dagen noget længere end
 Natten, thi om Morgenens $5\frac{1}{2}$ eller 6, staaer Solen op, og næ-
 sten ved samme Aftens Tid gaaer ned igien. Naar Regn er fal-
 den, stiger en skræffelig stor Damp op ad Biergene, ellers er in-
 tet paa det indfaldende Beyerligt at sige, end det jo er godt og
 behageligt, uden, naar en stærk Torke indfalder, at ey i 3 à 4
 Maaneder faaes Regn, som foraarsager større Varme end ellers,
 saa og overmaade Skade for Høste-Manden. Hvorudi den store
 Usundhed bestaaer, som næsten alle Folk tillægger St. Croix, veed
 jeg ikke, ey heller dertil kand give Raisson, uden den der bestan-

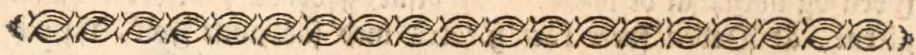
dig vedholdende Barme samme skulle forarsage, efterdi den Aar-
 ret igiennem ikke er beblandet med nogen Kuld. Af Erfarenhed
 kand jeg sige, at mangfoldige Europaer leve der i saa fuldkom-
 men god Sundhed, som de ville ønske sig, og troer jeg, at ingen
 af dem kand tilskrive Landet eller dets Clima nogen bestjellig Aars-
 sag, at det berøver Menneskene deres Helbred, ey heller, at sam-
 me kand være Anledning til eens Død, men at det i sig selv er
 rimeligt, at det giver en slags Forandring for Mennesker, naar
 de ere komne der, disputerer jeg ikke, og man har af Exempler,
 at neppe nogen undgaaer, uden at udstaae en Sygdom, naar
 han er kommen der, hvilket mange Mennesker strax ved deres An-
 komst maa udstaae, andre et halvt, ja vel 2de Aar efter, faaend
 de faler til mindste Sygdom, hvoriblant og ere da nogle, som
 maa troe derpaa, i det de der bekomme deres Grav Sted, ja
 mangfoldige Mennesker doe der, men at Landet er skyld dertil,
 er ingenlunde saa, thi naar jeg vil spørge hvem reysen til
 Vest-Indien? saa maa den jo svares, allehaande Folk, fornem-
 melig de, som ey Diidoe at regnere sig, eller have Leve-Brod her,
 og saadanne Folk ere gierne, enten de
 1) Gamle, som her ere kommen til agters paa een eller anden
 Maade, og saaledes paa deres Alderdom maa gaae ud for at forsø-
 ge Lykken, og
 2) Ordinaire eller gemeene Folk, som ikke er tjenlige til Kon-
 gens Tjeneste, men baade for deres Lidetligheds og andre onde
 Qualiteters skyld maa bortsendes som oftest til Vestindien, for
 der enten at doe, eller og om mueligt forbedre deres Levnet, hvil-
 ket Vestindien er ingen Plads til; ja undertiden og derhen trans-
 porteres, paa det deres Bemær ikke skal see Skam paa dem her.
 Det kand maafee og være sseet, at en Mand er sendt fra sin Kone,
 ligesom og en Myndling fra sin Formynders for en lumpen Egen-
 nyttigheds skyld, og
 3) Ali-

3) Bliver og udsendt endeel fattige Børn, som ere saa nøg-
ne, at de have neppe noget at skule dem udi, som i Fald de ikke,
endsskiønt de ikkun ere Drengene blev itrukkene den røde Riortel, for
at være Soldater, maatte gaae som Slaverne, og lade deres Hud af So-
lens Varme igiennemstege, eller fordærve, thi ingen fattig Barn
fand rose sig af at være indkommen, som de Drengene Hans Excellence
Herr Geheime-Raad Carl Adolph von Plessen Anno 1738 lod
udsende, hvoraf endnu nogle ere i Live, een eller to igien hjemkom-
ne, og andre døde, og kiender jeg endnu tvende af samme Dren-
ge, som den Tid udkom, der nu ere Borgermand paa Landet, og
ere Egere af Sukker-Plantagier og Slaver, hvis Navn er Peder
Bredembek og Mogens Andersen; men jeg maa og anføre dette,
at der og for det

4) Bliver udsendt unge skikkelige Folk, enten i Qvalite som
Ørigheds-Personer eller Assistenten, disse eller endeel af dem le-
ver og kommer i Belfstand, fordi de ere en tilbøvelige til den der i
Mangde varendes skadelige Drif eller Brandevin, kaldet Kielsbyvel,
dog findes der som oftest brodne Potter iblant dem og, men de 2de
første Classer ere gierne enten allerede fordrufne her, eller og har
begyndt, og der fremturer paa samme Maade, hvilke umueligen
kunde begaae sig, men maa crepere, siden de ere saa varme baade
inden og uden, at de maa smelte, visne og forgaae, derfor seer man
gierne, at Døden fører kort Proces med saadanne Folk, thi een
eller 2 Dage drufne, 3die Dagen Død, maaskee ikke engang saa-
lange, jeg ville ønske det laae ikke i min Magt at skrive saadant,
men det er dog en Sandhed, og at deslige Folk, som storme paa
den Maade imod Naturen, og tillige ere gamle, ja om de endog
vare unge maa de bukke under, som fand ikke feyle, desuden har saa-
danne Menneffer ikke synderlig Opvartning i deres Sygdom, thi
undertiden er der stor Mangel paa gode Medicamenter, saavel som
paa habile Doctores, og undertiden, om endog disse Poster vare
tilstæde, overeensstemmede de dog ikke med den Syges Omstændig-
heder, der maa stedsse æde salt Rød og drikke Vand til, thi andet

faaer en stakkels Soldat ikke, ja mangen Civil-Betient og Assistent maa noyes med det samme formedelst saadan slet Underholdning, mueligt maa mange døe, ja sukke efter Døden, for at komme af deres kummerlige Tilstand, hvortil jeg selv ofte har været et Vidne; derimod ere der ingen, som jo heel stikkeligen kand leve der i Landet og begaae dem, naar de en ere liderlige, det være sig Drankere, Rattedvaagere eller saadanne; dog bortdøer undertiden de allerstikkeligste der saavel som her, men Landet har dertil ingen Skyld. At et Folk som overmaade drikker og sværmer om Ratten, samt begaae andre Uordentligheder bliver syge og reyses af, er et vist Facit, som altid følger sli en Regning; jeg siger derfor reent ud, at Landet i sig selv formedelst nogen Usundhed, det medbringe, draber intet Menneske, men at de fleeste selv ved slet Levemaade forforte deres Dage, hvorpaa jeg vil anføre et Exempel, som en er ugrundet, og er med de paa dette Land farende Skibs-Folk, som næsten befinde dem sunde og vel, og hvoraf ikkun faae døer, ja vel ikke een, som har faret til dette Land maa jo tilstaae, at der er saa sundt, som det kand være, men Aarsagen er at de Folk blive holdt til at føre en god Diet, ja man seer jo og endeel af Landets Indvaanere leve til de blive ældgamle Folk saavel der, som paa Eylandet St. Thomas, men man kand og sige at de fleeste paa St. Thomas ere der fødte og altsaa vandte til det Clima.

III. Capitel.

Om den der værende Bye, samt Bygninger, Fortification og andre Indretninger.

Byen, som kaldes Christians-Stad, er anlagt paa en slet Mark, og viiser sig meget behagelig, liggende tet ved Strandbredden, snart som Helsingør, saa at der ere de Folk, som har deres Gaards-Rum lige til Søekanten, hvor de have ladet gjøre ligesom en Broe
udi

udi Vandet, hvor de har en Fisk-Part indhegnet med Stofke i Jorden, tet op til hinanden, hvilken Invention dog fornemmelig allee-
ne er god til at holde Skielspader udi, siden den Sort Fisk er af den
Beskaffenhed, at den ligesom fryber udi Vandet, og ey kand sprin-
ge eller slaae op, saa at naar de fanges, og man ey vel kand dræbe
dem strax, kand man lade dem gaae derudi indtil de skal bruges.

Samme Bye er anlagt heel smukt i Gader, hvoraf hver har
Navn, dog er der endnu ikke mange af dem, men alleene 4 reelle,
hvorudi ere opbygte adskillige smukke Gaarde og Huuse, og tiltager
samme Bye dagligen i Bygninger, saasom enhver, der har Raad,
har snart Lyst, dog kand ey avanceres saa fort som ønskes i Hen-
seende til Mangel af beqvemme Haandværks-Folk, imidlertid ere
der i nogle Aar opreiste smukke Gaarde, ey til liden Virat for By-
en i sig selv, saavel som for Prospecten for den Soefarende, som
sejler forbie og omkring Landet; thi da jeg ankom der i Aaret 1739,
vare der undtagen nogle smaa Bonder-Huuse med Straae-Tag ey an-
dre smukke Bygninger: 1) den som tilhorte vor Allernaadigste Kon-
ge, hvorudi Inspecteuren, 2) Hans Excellence Herr Geheime-Raad
Carl Adolph von Plessens, 3) de Herrer Intressenter Löven-
örn, Sechman og Soelberg og 4) Herr Etats-Raad Holmstedts
Gaarde, som alle vare smukke anlagde og af god Størrelse, og siden
ere der vel opbygte over en Snees efter den Bestindiffe Maade, skionne
Gaarde og Huuse iblant hinanden, foruden en Mængde smaa andre,
hvor tildeels fattige Folk og tildeels frie Slaver boer, og ere de enten af
Grund-Muur eller Bindings-Værk, dog ey over 2de Etager høye; de
andre Bygninger, som Kioffen, Magazin og Spise-Kammer ere à
parte afdeelte, og ey under samme Tag, men staaer enten bag i Gaarden,
eller ved een af Siderne; Tag-Steene ere der deels saa rare, og deels og-
saa unyttige, at ey meere end et Huus dermed er belagt, hvilket forrige
Herr Gouverneur Moth lod bygge, thi Erfarenhed har viist, at det der
ikke kand holdes tæt for Vand, derfor ere alle Huuse bedækkede med Bret-
ter og Ziegler, som de der kaldes, og ere egentlig smaa Fyr-Bretter, onge-
fehr 1 eller 1½ Fod lange og 5 à 6 Tommer breede, hvilke didhen bringes

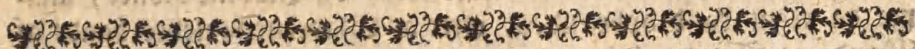

fra Nye-Jork eller Nye-Engeland, og koster gemeenslig 1000 af saadanne 15, 20 à 25 Rdlr. Disse blive lagde paa Bretterne, som først slaas paa Over-Deelen, og andre Tage bruges ikke, ey heller bruges Glas-Vinduer, deels for Varme og deels for Blæst, hvorfors man alleene har Skudder, som man om Morgen en oplukker og om Aftenen igien tillukker, hvilket forarsager et slags Kiolelse, Blæst og frie Luft, og lader saadanne Bygninger heele smukke og nette, alligevel Læseren ey vel fandt forestille sig det. Byen er ziiret med et smukt Castell, hvis Front til Byen er 2de Etager høy, alt Grund-Muur, saa er og en høy Muur opsat paa den Vestre- og Østre-Side, men den Norder-Side, som gaaer ud til Soen, er ey med saa høy Muur, dog har den 2de Mands Høyde, saa at ingen fra Soe-Kanten fandt overstige, paa samme ere smaa Muur-Pilarer opreiste, hvor imellem ere plantede Canoner, og er ellers samme Castell saa smukt indrettet, og med Skytt beplantet, at der fra sammes 4 Punter eller Hjørner fandt skydes 27 Skud, foruden at bruge de Stykker, som ligge paa den Norder Side til Soen. Det er ellers indrettet invendig baade for Civile- og Militaire-Betiente, hvor enhver efter sin Stand og Omstandighed ere logerende, fornemmelig Soldatesquen, baade Officerer og Gemeene, hvilke alle, naar Tappenstrag slaar, som er Klokken 8 om Aftenen, maa indfinde sig, og da bliver Castell-Porten tilluft, og ey aabnet for om Morgen en. Saa er og i samme Castell giort Indretning for Arrestanter, baade for frie Mænd og Slaver, hvilke sidste, naar de indkomme, strax blive slaaet i Jern, og enten satte i en mørk Kielder, eller lænkede fast ved een af Canonerne, som der ey grandtke almindeligt. Paa samme Castell logerer og Gouverneur en med sin Familie heel mageligen og comode. Ligeledes har det Hovslovl. Compagnie opbyggt et meget smukt Pak-Huus, som ey heller er til liden Zirat, og vil Byen endnu præsentrere sig bedre, naar den Lutherste Kirke, hvorpaa nu giores Præparationer, bliver opbyggt, saavelsom og naar de andre Gaarde og Huuse blive færdige, der nu ere under Bygning. At denne Bye til Dato ey

meere

meere med Bygninger er avanceret, er Hoved-Aarsagen, at enhver Mand, som har Plantagie, har derpaa opsat sin Baaning af smukke Indretninger, hvor han bestandig er, saa at endeel holde det unødigt, at spendere en Hob Penge paa Gaarde og Huuse i Byen, som maa staae alleene til deres egen Tieneste, naar de komme fra Landet, siden det er ey let at bortleje. Derfor fandt de Søe-farende, og de, som seyle omkring Landet, have den galante Prospect for sig, med at see alle de Sukker- og Bomulds-Agere, med deres derpaa staaende Sukker-Bygninger, saavel af Baanings- samt Raag- og Pak-Huuse og andre saadanne, tilligemed de smukke Vind- og Sukker-Møller. Ia Byen, saavel som Landet, tiltaager saaledes, at de nu næsten overgaaer St. Thomas, som over 100 Aar har været beboet, og de der værende fornemmeste Familier, søge at etablere og forflytte sig paa samme St. Croix.

IV. Capitel.

Om dets der værende Producter, samt hvorleedes de præpareres og forfærdiges til Udsfibning.

In dette Land ere fornemmelig 2de Sorter, som vore i Overflodighed, hvilket er Sukker og Bomuld, hvortil Jorden er heel beqvem, som maa overeensstemme med det der indfaldende Værelig, som altid er varm, derfor harmonerer ey disse 2de Sorter Sæd med nogen Kuld og Frost, hvorfor Jorden ligesom er dannet til at give saadanne Producter fra sig, men førend det land blive til Sukker, maa tilforn gøres stort Arbejd og Preparatorier, ja en Mand, som vil begynde et Sukker-Værk, maa ikke alleene have Forraad paa Slaver, men endog Penge til dets Fortsættelse, thi i Mangel af Penge bliver det ham til Skade, efterdi Omstændighederne

hederne ere der med en Plantagie ligesom med en Herre-Gaard, der
 ey importerer noget hvor der ere ingen Bønder, saaledes er det og
 med en Plantagie, hvor ingen Slaver ere, da ansees det iffun som
 en Plet Jord uden Nytte, med mindre Eyermanden deraf har
 kjøbt den for at sælge samme igien, om hvilken Negocie jeg har talt
 om i det første Capitel, ellers ere der saa eller ingen, som indkøber
 en Plantagie uden han har Slaver, og intet Land bliver den Kjø-
 bende nu crediteret uden med Condition inden vis Tid sammes
 Dyrkelse at i Bærk sætte, hvorfore og alle de, som kjøbe, strax, ja
 samme Dag begynde med deres Arbejde, som er først med at hug-
 ge Skov ned, hvortil Begyndelsen skeer saaledes: At Eyerman-
 dens Neegere eller Slaver, saa mange han har Raad til at sætte i
 Arbejde, begynde at hugge Underskoven need for 3 à 4 Dag i Træk,
 og legge de smaa Træer, Torne og Buske i en Række oven paa hin-
 anden saaledes, at naar det bliver tørt, og Bladene visner, sam-
 me da reent Land opbrændes, efter at Slaverne saaledes haade af
 Mand- og Qvinde-Kiønnet ere avancerede med Underskoven, som
 gaaer temmelig fort, aftræder 4 à 5 af de dygtigste Mands-Slaver,
 som med Ører sælde de store Træer, hvor da nogle af de andre maa
 være tilstede for igien, at hugge samme Træer i 3, 4, 5, 6 à 7 Stykker,
 og legge det paa den afhugne Underskov, saaledes at det store med
 det lidet Land brænde; og naar et godt Stykke Skov er nedhug-
 get, som er ohngefehr 4, 5 à 600 Fod i Quadrant, og samme har
 ligget 8 à 14 Dage for at tørres, bliver der stukken Jld i samme paa
 den Maade, at 6 à 7 Stykker Slaver gaae med en slags Træ udi
 Haanden, som man der kalder Flamboy, hvilket altid, naar det
 først er anstucken, giver stor Lue fra sig, og tænde ved samme
 saaledes enhver Haab, som ligger i Skoven, indtil de alle er kom-
 ne i Brand, hvilket er et temmelig tungt Arbejde for Slaverne,
 siden de maa være i denne store forfærfelige Heede og Røg; naar
 da samme ere opbrændte, som ey gierne skeer første gang, bliver
 det øvrige, som Jlden ey har fortæret, Dagen efter sammensan-
 ket og sat Jld paa, at Jorden Land være gandske reen og rydelig,
 og paa den Maade avancerer Slaverne saa fast som de Land, til
 hvilket

hvilket Arbejde der bruges en Bill, som de Engelske kalder det, eller i det Hollandske Sprog en Kapmest, som næsten er ligesom en Kioffen-Kniv, af samme ere 2de Sorter, den eene med Vedd paa begge Sider, den anden ikke, hvilke faaes baade fra Engeland og Holland, men de Engelske holdes for de beste. Naar nu da et Stykke Skov saaledes er giort reen saavidt mueligt, saa begynder Slaverne at dyrke Jorden saaledes: at enhver med deres Hoe eller Houtv begynder at giøre Huller, det eene tæt ved det andet, dog at Hullerne ey kommer i hinanden, hvilket er smukt at see, hvorledes et Stykke Land staaer 30, 40, 50 til 60 Slaver ved Siden af hinanden, og giør disse Huller, dog ere de undertiden deelt i 2de Parter, og avancere de altsaa Trin efter Trin tilbage, thi frem fand de ikke gaae og giøre Huller, som var forkeert. Slige Huller, som da ere for at plante Sukker-Ror udi, giores almindelig 1 Fod dyb og 2de Fod i en Tiirkant, og naar dette er skeet over den heele Plads, staaer den saaledes til Regn falder, imidlertid begynder Slaverne paa andet Arbejde, og hugger meere Skov need, for at bringe samme i Stand, men saa snart Regn falder, maa de forlade Skoven, og hen til den dyrkede Jord, for at plante samme med Sukker-Ror, og maa en Mand, som saaledes forst begynder at dyrke en Plantagie, laane hos sin næste Naboe saa mange Ror, som han første gang bruger til at plante, thi siden behøver han det ey, men fand tage dem hos sig selv. Derfor er det Skik, at, saa snart man kiober et Stykke Land, man da forst lader plante et lidet Stykke Sukker, for at staae og vore til, indtil en stor Deel Skov er nedhuggen og ryddeligt giort, og saadan et Stykke Sukker-Ror, hugger man da af og planter Grunden med, og kommer i hver Hul 2 à 3 smaa Stykker, hver $1\frac{1}{2}$ Alen lang eller lidet langer eller kortere. Naar disse groe ud af Jorden, præsenterer de sig som et Græs-Straae, og overalt i Begynden, naar samme ifkun ere 3 à 4 Uger gamle lader Marken sig tilsynne, som den stod fuld af Græs, efterdi Ukrud og Græs skyder sig tyk op af Jorden iblant Sæden, derfor maa Sukker-Roret, efter det er saaet, giores reent 2 à 3 gange, naar det er ungt,

D

paa

paa det Ukrudde en skal gøre de gode; efter saadan Reengjørelse, faaer den opkomne Sæd ligesom nyt Liv, og kand dernaast i 3 à 4 Maaneders Tid være til Mands Høide, eller 2 à 3 Alen, ligesom det har været riigt til, og sees af hver Hyl en stor Bust med breede Blade, staaende tettere end Kornet her paa Marken; men naat det saa bliver $4\frac{1}{2}$, 5, 6 à 7 Maaneder gammel, begynder det alt fra Jorden af at blive til Rør, og mærkes da hvor stærk det tiltager, alt i Lede-viis opvorer, men stedse i Toppen stöder sine store breede og grønne Blade fra sig, naar det saaledes har staaet paa Marken 10 à 11 Maaneder, er det overalt fuldt med store faste Rør, som er 4, 5 à 6 Alen lange, hvilke begynde at gule eller blive brune, og er allerede fulde af Saft, saa naar man bider paa samme, kand Munden faaes fuld af gandske sødt Vand, derpaa bereeder enhver Mand sig at lade afhugge og afsaae saadanne Rør, naar de ere 11, 12 à 13 Maaneder gamle; dog iagttager enhver Planteur gierne dette, at han i Begyndelsen faaer Jorden tillige baade med Bonner og Magis, som man der kalder store Magis og smaa Magis: Bonnerne til at spiise i Steden for Vrtet her, da de kand regnes ligesom grønne Vrtter eller Sukker-Vrtter; dog ere der adskillige Slags til, som have forunderlige Navne, ligesom og nogle kand indhofes 6 Uger efter de ere saaede, andre 8, 10 à 12 Uger. Hvad den ommeldte Magis angaaer, da er den egentligen at beskrive i Henseende til dens Nytte, som Korn eller Rug her, og er en god Provision for Slaverne i dyr Tid, naar de en selv have noget at æde, da deres Eghermand dennem med noget af samme kand hielpe, som jeg skal tale om i det 6te Capitel, hvor Slavernes Levemaade beskrives: Det første Aar gaaer da gierne bort for en Mand med saadant Arbejde, at han kand forsyne sig med Provision og et Stykke Sukker-Land, ja og undertiden det andet Aar, ligesom han har Mængde af Slaver til, men saa maa han være bekant paa at opsætte Bygninger, som behøves til en Sukker-Plantagie, og forsøge om hans Lomme kand taale 2 à 3000 Rdlrs. Udgifter, jeg vil en tale om det Huus han boer i, thi det bygger han snart, og er som oftest færdig 8 à 10 Uger efter

Plan-

Plantagiens Indkiøb, men saa er det en anderledes end et maadelig godt Bonde-Huus, hvilket man der en regner saa noye; thi naar man først haver faaet Sukker nok i Jorden, kand man altid ved Lejlighed bygge et bedre Huus, og det er fornemmelig Jordens Grøde, som sætter een i Stand haade til at bygge og erhverve sig andre Eyendomme. Jeg siger derfor en Mand maa da ud med en slump Penge:

1) Til et Raage-Huus, som kand være stort eller lidet, ordinair eller smukt, ligesom han vil have det, men jeg gaaer Midelvægen, som de fleste der bygge, saadant Raage-Huus koster da i det mindste 400 Rdlr.

2) Maa han udi samme, som en høy Nødvendighed, have 3 eller 4 Jern- eller Kobber-Riedeler, hvilke første, som de letteste at kiøbe, koster ham i det mindste 130

3) Maa han have en Sukker-Mølle opbygt, som i det mindste til Mølle-Mageren og Haandværks-Folkene koster ham 180

4) Udfordres til denne Mølle 3de store Jern-Ruller eller Casser med andet Jern-Redskab, som koster 400

5) Behøves Bæster, enten Heste eller Muul-Eseler, de sidste de beste, hvoraf man en kand have ringere end 8 Stykker, à Stykket naar de skal være gode 100 Rdlr. er 800

6) Behøves andre Bæster af Øyen eller Stude, i det ringeste 3 Stkr., à 60 Rdlr. er 180

Foruden mangfoldige andre Udgifter, som ville blive for vidtløstige at opregne, saavel som endeel Slaver, der bruges som

Haandlangere indtil disse Bygninger blive færdige, hvilkke en i saad-
 dan Tid kand gjøre noget Arbejde i Marken, saaledes sees da en
 mærkelig Forskiel imellem en dyrket og udyrket Plantagie, og at
 det første Indkøb, som saadan en Jord koster, er det ringeste,
 siden til dens Istandsættelse, udfordres i det allermindste 2 à 3000
 Rdlrs. Omkostninger, og har jeg just specificeret de nødvendigste
 Hoved-Poster saaledes, som det har kostet mig og andre, paa det
 at af samme kand erfares den absolute Nødvendighed, og hvorudi
 Omkostningerne bestaae; dog undtager jeg her mange Plantagier,
 hvis Forskudde have været næsten 5 à 6 gange saa store, saasom
 Bor Allernaadigste Konges Plantagier, de Herrer Compagniets,
 Hans Excellence Hr. Geheime-Raad von Plessens saavel som de
 Herrer Lövenörn, Sechmann og Med-Interessents Plantagier,
 som og nogle andre af Landets Indsaaaners, men saa seer man
 flige Plantagier at præsentere sig overmaade skionne, baade i Hen-
 seende til Bygninger og alt hvad dertil behøves, saavel som og en
 Mængde af Slaver og Bæster, dog siger jeg langt fra ikke, at flige
 Plantagier à l'advenant indbringer de Revenüer, som de andre,
 der muelig til sammes Istandbringning ikkun har kostet 2 à 3000
 Rdlr., men beviisligen tør vel meldes, at somme af disse sidste ikke
 alleene holder de andre Stangen udi Revenüer, men endog over-
 gaaer dem, saaledes kand en Joseph Robinson, der boer paa Lan-
 det, med sin Sukker-Plantagie, hvorpaa er ikkun i det høyeste 24
 à 30 Slaver, faage et Aar 200 Drexoveder Sukker, og vel der-
 over, naar en Herres Inspecteur, der en faager meere end 100
 til 150 Drexoveder, omendskiont han under sin Commando har vel
 60, 70 til 80 Slaver; men jeg siger 100 til 150, hvilket er noget
 høyt opfat, thi jeg troer neppe at Hans Maysts. Plantagier til
 Dato et Aar har indbragt saa meget, og jeg er vis paa, at intet
 Regnskab er kommen til Hans Excellence * * * *, hvor saadan
 Indtagt af Sukkere kand findes, ja andre her boende Herrer, som
 der have Plantagier, kand vel en heller tilstaae at have gjort 100
 Drexoveder Sukker, omendskiont de have haft Slaver nok, og in-
 tet til deres Fortsettelse har manqveret, dog troer jeg vel de Arin-
 ger

ger har været, at det Høyløvlige Compagniets Plantagie, den store Princesse kaldet, har ydet 200 Drehoeder Sukker og derover, men samme er ey at undre paa, i Henseende til den Mængde Slaver de paa samme haver. Imidlertid er det langt fra, at jeg beskylder nogen i mindste Maader, at saadan Underskeed kommer af deres Skyld, ney! jeg siger hellere, at saadant meget vel kand være, og at Jorden paa et Sted kand bringe større Misvært end paa et andet, at paa et Sted kand falde meere Regn end paa et andet, at een Jord er fædere og skyder ringere Frugt end en anden, og at en Ulykke af Orme, Luus eller andet Ukrud kand komme udi en Grund og en anden være frie derved, dog maa jeg og tilstaae, at paa een Plantagie kand være bedre Opsigt end paa en anden, som tillige kand forårsage Difference. Derfor er der stor Forskiel imellem een Proprietair og en anden, imellem den eenes Inspecteur og den andens, og imellem den eenes Bonde og den anden, efterdi manges een er ukyndig i Agerdyrkningen der; des Aarsag, om en Plantage ret skal dyrkes og bringes i god Stand, maa der en forstandig Mand til, at dirigere samme, en Mand, som ordinerer at hugge Skov need i Regn-Beyr, eller at saae i Tor-Beyr, ey heller lader saae Sæd i Jorden naar han usorbigængeligen skal høste eller affaae hans Sukker-Grøde, som ey kand taale at staae længere, hvilket tidt forårsager saa mærkelig Forskiel, at man neppe faaer indhøstet og nyder halvparten saa meget, som han kunde, naar han passede paa Leyligheden, og tog den betimelig Tid i Agt. Kort sagt: at lade passe paa, og selv passe paa, er stor Forskiel, ja uagtet man selv er der boende, saa er det dog en Ting, selv at være Planteur og en anden Ting at betroe den til en anden; imidlertid falder det gamle Engelske Ordsprog mig ind, som er: the Masters Eye fattens the Horse, eller i Dansk: Herrens Øye feeder Hesten, derfor seer man og manges en Inspecteur, som med sine saa Meegere gjør lige saa meget Sukker som hans Principal, der har mange. Det skulde ellers forekomme forunderligt og maaskee utroeligt, om jeg ville anføre omstændeligen, saavidt mig bekendt er, hvorledes Planteurerne der gjøre Dievenier af deres

Plantagier, men, som det dog er en Sandhed, vil jeg melde nogle Personer, nemlig: Johann Wilhelm Schoppen, som paa sin Plantagie ikkun haver imellem 30 til 40 Slaver, gjør 100 til 150 Drekubeder Sukker, Johann Coakly, som en heller arbejder med meere end 30 Slaver, hoster lige saa meget, Severin Seeberg med 40 Slaver gjør ligesaadan en Qvantitet, og andre mange fleere, som en have meere end 20 til 25 Slaver, indhøste 50, 60 til 70 Drekubeder, forstaae naar ingen ulykkelige Tilfælde vil arrive, thi om saa skeer, er der ingen Hielp, da enhver maa underkaste sig Guds Forsyn og Direction, der er da altsaa en stor Forskiel i Vest-Indien med at have en Plantagie og boe der, og holde en Plantagie og boe her, thi de første høste store Frugter, men de sidste ikke, og derfor forlade dem gierne med Skade, saaledes seer man en Herre, som Hans Excellence Hr. * * * * * der i mange Aar har havt Plantagier, der og har gjort store Udgifter til Opmuntring for andre og til Landets Flor, nu formedelt Kedsommelighed og mueligt tagende Skade, har forladt dem, da det har behaget ham en uden gylldig Aarsag at bortselge samme, ja saaledes seer man Hr. Etats-Raad * * * for nogle Aar siden at have solgt sin, fordi han en sit Revenüerne til at stoppe Omkostningerne med, hvilken Plantagie Sal. Gouverneur Moch købte og straxen solgte igien til 3de Mand, med nogle 1000 Rdlrs. Gevinst, og hvem som kiender disse, endnu kaldede Holmstedts Grunde, maa tilstaae, at samme er af de smukkeste Zirater i Landet, der tillige indbringe store Revenüer, ja til Dato har indbragt lige saa stor, om en større Capital, end hvad den af Høybemeldte Hr. Etats-Raad blev bortsolgt for; hvad Under er det nu at Landet maa komme ligesom i en slags Mis-Credit ved sige Tilfælde, da de, som langst have havt Plantagier, gjøre de største Forskudder, og have mindst Profit, derfor ere de glade ved at blive af med samme, des Aarsag seer man en heller nogen Mand her besatter sig med Land i Vest-Indien, men de som har Land tragte efter at blive det quit. Meere den Materie angaaende vil jeg ikke skrive om, siden det deels en henhører til mit Forsæt, og til

til deels kunde samme regnes som Ting mig ubedkommende, i Fald jeg videre om Particularitetet ville røre, derfor vil jeg begibe mig til at viise, hvorledes disse paa Marken vogende Sukker-Rør præpareres til Udsfibning. Naar, som forhen er meldt, eens Jord staaer fuld af modne Sukker-Rør 11, 12 og 13 Maaneder gamle, begynder man, jo før jo bedre i Januarii eller først i Februarii Maaned at afhugge samme tæt ved Jorden, hvor da nogle Slaver med deres Kap-Messer hugge need, og de grønne Toppe eller Blade af samme, andre staaer i Marken og binder de afhugne Rør i Knipper, andre bærer disse Knipper fra Marken hen til Møllen, ja paa de store Plantagier, har de Bogne ligesom Kalk-Bogne her, dog Side-Bræderne langt fra ikke saa høye, hvormed de fiøre Rør til Mølle, der ere og de, som holde Steen-Eseler, for at bære samme til Møllen, paa hvis Ryg er lagt en Træ-Sadel næt inventeret, at slig en liden Steen-Esel kand bære 2 à 3 gange saa meget som en Slave, dog maa en Slave følge med, og undertiden har 2de Eseler, som han driver før ved sig, da Eselen veed saa næt at gaae alleene lige hen til det Sted, hvor han skal, dog har Slaven sine Knipper Rør paa Hovedet, paa det han ikke skal gaae ledig og uden Byrde efter disse Eseler; naar de da kommer til Møllen, bliver Dyret staaende stille, da Slaven kaster først sine Knipper need, og dernæst de af Eselens Ryg, og driver den ud i Marken igien, for at hendte meere. De som bruge Bogne, har gierne Tyre og Dyne til at gaae for samme, og naar en Bogn bliver lagt fuld i Marken, følger en Slave med, og trækker Bastet efter sig, som er heel magelig, thi enhver Tyr eller Dre har gierne en Jern-Ring i Munden, hvori er bunden et Stykke Tong, som Slaven gaaer foran og holder udi, og paa saadan Maade bringe de Rør fra Marken til Møllen saa stittig de kand; ligesom der da ere endeel Slaver i Arbejde med sligt, saa ere de andre Slaver og i fuld Arbejde ved Møllen og i Raage-Huusset, og maa absolut til Møllen i det mindste bruges 4 Slaver, een Slave maa staae og stifte Rørene ind paa den eene Side, og een maa staae paa den anden Side og tage imod dem, og stifte dem ind igien i den anden

Casse

Casse eller Jern-Kulle, thi i Mollen ere 3 store Jern-Kuller, som gaar rundt tæt op ved hinanden, saa at hvert Rør maa passere igiennem 2de gange, at Saften ret kand komme ud, og saa slænges Skallen eller det yderste, som kaldes Magos, need ved Mollen, hvor da en Slave maa staae parat og tage derimod, for at bringe det hen til et Sted, hvor det skal ligge, siden det er brugelig til Jlden, saa maa der og en Slave gaar og drive Væsterne, som trækker Mollen, om hvilket gierne ere 2 eller 3 Muul-Eseler eller Heste. Ved Raage-Huusset maa der og i det mindste være 4 Slaver, 2de, som passe paa Raagningen, 2de paa Jlden, at der altid er Fyr nok under Riedlerne; thi Indretningen er saaledes: at i Raage-Huusset ere gierne 3 à 4 indmurede Jern-Riedeler, som omtrent ere $1\frac{1}{2}$ Alen høye og 2 Alen breede, hvor Slaverne, som gemeenligen have lært Sukker-Raageriet, staae og skumme Sukker-Bandet imedens det kaager, fra den eene Riedel i den anden, hvor da Ureenligheden bliver bortkastet, og maa det passere igiennem alle Riedlerne, fra den første til den fjerde, inden det bliver til Sukker, og er Raage-Huusset gjort saaledes, at Jld-Hytterne ere uden fore, saa at Slaverne, som staae i Huuset, kand raabe til den uden fore, og sige enten der skal legges til eller tages fra Jlden, dog bruges der om Dagen til Jldens Oppasning ikkun een, men om Natten 2de. Det søde Vand (thi andet er det i Forstningen ikke) maa da kaages temmelig længe indtil det bliver til en tyk Sirup, og bestandigen skummes i de 3de Riedeler, thi naar det kommer i den fjerde, er det gierne saa reent, at det kun behøver liden Skumming, men af samme bliver det øst udi en stor firkantet Træ-Ballie, som er gjort af tørre Planker saa tæt, at der ikke ringeste Draabe kand gaar igiennem, og denne kaldes der en Kulder, fordi Sukkeret udi samme køles, Siruppen bliver da kaaget saa længe til den virkeligen er kommen til Sukker, hvorpaa ere adskillige Kiendetegn, thi uagtet, mens den bliver øst af Jern-Riedelen i Træ-Kulderen, den en seer anderledes ud end Sirup, saa er den dog Sukker, og har faaet Raagelse nok; paa Øsen sees og Gran, eller noget som Sandskorne, der og er et Tegn, som

Slaven

Slaven retter sig efter, og derpaa strax er færdig at ose af Kiedelen i Træ-Karret, da den anden Slave i Raage-Huuset maa staa ved Siden, for at være færdig at ose fra den 3die i den 4de, og siden strax fra den 2den i den 3die, dernæst fra den første i den 2den, og saa maa den første fyldes igien med raat Sukker-Band, som kommer fra Møllen løbende i en Rinde, som gaaer need til Raage-Huuset, i en stor Træ-Machine paa Facon som den forhen omtalte Sukker-Kulder er, saaledes bliver Dag og Nat med Sukker-Raagningen forfaret, der er og en anden Maade at see paa, naar Sukkeret er kommen til sin rette Fuldkommenhed, som er at Slaven, der passer paa Raagningen, holder Øsen op i Beyret, og i en Hast vender den omkring og lader Struppen dryppe derfra, kommer den da Klumpeviis, eller trækker sig tilsammen og seer ud som Liim, er der kun kort Tid tilbage, da vel maa paapasses, at den bliver øst af Kiedelen i rette Tid, thi seer det for tidlig, bliver det ikkun Sirup og aldrig Sukker, og seer det for sildig, bliver Sukkeret baade suurt og brændt, saa at den rette Tid herudi maa vel passes, der ere og flere Maader at probere Sukkeret paa, men samme ville blive for vidtloftigt at anføre, ellers bliver dette Sukker-Band, mens det er under Raagning præpareret med adskillige Ting, saasom: Noogle staae een eller to Haandsfulde uladsked Kalk derudi; andre et Par Eg med Skaller og alt; atter andre et Styk Lyse-Tælle, dog er uladsked Kalk en absolute Nødvendighed, som enhver Sukker-Raager forsyner sig med, og gierne har 10 à 12 Tønder af samme staaende til slig Tieneste. Ved en Plantagie ere gierne 2de Slaver, som ere Bødkere, eller har lært at gjøre et Sukker-Fad eller Drehoved, hvoraf i Raage-Tiden altid er i Arbejde, paa det deraf en skal fattes, hvilke gøres saavel Vaande som Staver, af det der vorende Træ. Naar da Sukkeret er klart, bliver det taget fra den omtalte Kulder og i Træ-Spande baaren hen og kast i Drehovedet, som staaer i Raage-Huuset paa et lidet Lad, der kaldes Stellingen, og paa saadan Maade fyldes det eene Drehoved Sukker efter det andet, saa at, naar man i Uge raager Nat og Dag, kand tilveiebringes, 9, 10 à 12 Drehoveder Suk-

ker, som alt er temmelig important. Af dette anførte begribes da lettelig, at til en Sukker-Plantagies Dyrkning maa i mindste være 40 à 50 Slaver, om man tænker at vil avancere med samme, og det efter nyeste Regning, saasom 16 at hugge Roer need, 8 at legge det i Knipper og binde det sammen, 8 stedsse at gaae og bære det til Møllen, og 4 som medfølger enten med Bogne (som kaldes der Karrer) eller Steen-Eseler, 4 altid ved Møllen, 4 ved Raage-Huusset, 2de Bødkere til at gjøre Fader og endelig 2de til at passe paa Bæsterne, hvilket gjør 48 Slaver, men saa kand og Arbejdet gaae fort, og en Mand gjør da gode Revenier, ja bedre maa det gaae hvor paa en Plantagie findes 70 til 80, vel og samme Steder 100 à 200 Slaver, dog hvem, som har saa mange, nemlig 150 til 200, har enten gierne Vind-Mølle eller og 2de Heste-Møller, hvor det gaaer dobbelt saa fast som ellers; derimod ere der og de Plantagier, hvorpaa ere ey meere end 14, 16, 18 til 20 Slaver, hvilke ey kand arbejde anderledes end den eene Dag at sanke Roer til Møllen, en anden Dag at kaage, ikke destomindre ere der dog de Planteurer, som med saadanne faae Slaver kand gjøre godt Arbejde og gode Revenier, som dog Erfarenhed lærer, saaledes kand James Scoon med 10 à 11 Slaver gjøre 30 til 40 Drexoveder, en James Lytton med 12 à 13 gjøre 40 til 50, og en Samuel Graves med samme Tall ligesaamange Drexoveder, men disse Mand ere og de beste Planteurs i Landet, der selv arbejder saa meget som 4 Slaver, det er derfor en uimodsigelig Sandhed, at hvem, som har en Sukker-Plantagie, og enten selv forstaaer at dirigere den, eller og lader det skee ved en brav Mand, indhøfter rige Frugter, da derimod den, som hverken selv eller ved andre lader paapasse, maa gaae til agters, i hvor stor Forskud han end har gjort til Plantagie og Slavers Indkøb, Directionen og Inspectionen over disse Ting ere ikke saa ringe, som det synes at være, efterdi der ere vel 100 Poster at iagttage; Alger-Dyrkningen i sig selv er en Hoved-Post, som bør observeres, at Sæd kommer udi Jorden og bliver siden høstet i rette Tid, derudi bestaaer det ey alleene, jeg maa og lade mig være mine Slaver og Bæsters Conservation angæ-
legen,

legen, og for det 1) en tyrannifere over dem med bestandig Hug og Pidsk, som seer hos somme, thi derved bringes de til Halsstarrighed og Desparation, saaledes at de ofte giøre en Ulykke enten paa dem selv eller paa andre, og en Slaves Principium er denne: at naar han er død, har hans Trældom og Onde Ende, tilmed burde dem en forarsages slige Tanker, da de ere onde nok af dem selv, som Erfarenhed lærer, da somme hange dem selv, og somme forforte deres Dage paa en anden Maade. 2) Maa der og bruges Moderation i Arbejdet saaledes, at jeg en tvinger dem ved Pidsken til at Arbejde baade Nat og Dag; eller og naar de arbejde, da en at overvalde dem med Straff, fordi man tænker de giøre ikke nok, thi ved saadan Medhandling, bliver deres Arbejde, som de ellers giøre med Eyst, til en suur Trældom, og forarsager, at de ofte bortløber i Skoven, hvor de skiule sig i de store Bierge, at ingen kand attrapere dem, som baade er skadelig for Eyeren og farlig for Landet og Indvaanerne, saaledes var for 3 Aar siden en Confusion og Engstelse iblant Folk paa Landet, fordi en stor Deel Slaver fra adskillige Plantagier vare bortløbne i Skov og Busker saa at ingen kunde fange dem, hvorfors der blev funden for godt af Secrete- og Borger-Raadet, at sende Bud til de paa St. Thomas boende frie Slaver, med Forlangende at komme til St. Croix for at jage efter disse, hvilke frie Slaver med deres Anfører ved Navn Mingsobi og kom, som sadte ved deres holdende Maar-Jagt, som det der kaldes, saadan Skrak i dem, at nogle forsøede dem godvilligen hjem, og andre bleve fangne og maatte udstaae deres Straff efter Placaten, og vare Landets Borgere forpligtede at betale til disse frie Slaver for saadan Umage 500 Rdlr. 3) Maa man handle med en Slave forsigtig: saaledes: at ligesaavel som han ikke maa tvinges over Ene til at arbejde, saa maa han en heller spille Mester og giøre hvad han vil, thi lader man en Slave raade sig selv, lider man ikke alleene Skade ved Arbejdets Sinskelse, men andre endog derved forarges, som strax vil have samme Magelighed, derfor er det ligesaa nødvendigt at vare saa retfærdig som barmhertig; ikke destomindre

ere der dog de Slaver, som arbejnde naar de vil, og lader være naar de vil, til hvem Eghermanden ikke heller vil tale et Ord. 4) Maa de i deres Sygdomme, endskjønt de ere Hedninger og Slaver, oppasses med fornødene Ting, baade med Mad og Medicamenter, thi de ere dog Menneſker, og lad være jeg ey estimerer Slaven i Henseende til hans Værdie, saa maa jeg dog efter Christelig Pligt conservere hans Liv, om muligt. Jeg maa og for det 5te bruge god Orden imellem mine Slaver saaledes: at den friske ey overrumpler den syge, den sterke den svage, og den store den mindre, thi ved at tillade slige Ting kommer der Selvraadighed imellem dem, da nogle agere Herrer og nogle Dienere, ja som oftest, er den eene paa en lumsk Maade den andens Morder. 6) Maa holdes stricte Inquisition om mine Slaver ere ey ude om Natten paa andres Plantagier eller fremmedes paa mine, thi sligt forarsager.

- a) Natte-Vaagen og Sladder imellem dem.
- b) Undertiden Klammerie, da den eene slaer den anden forverved.
- c) En Ubequemhed i deres Arbejde næste Dagen.
- d) Tit Marsag til ſlemme Anſlage enten med Tyverie eller andet.
- e) Undertiden Frygt for at gaae hjem, og derudover Bortløben.
- f) Med hinanden resolverer at complottere dem, for enten at løbe bort i Buske eller til Portorico, og naar enhver da holder sine Slaver stricte inden deres egne Grundſer, bliver alle diſſe Lejligheder dem betagne.

Af diſſe ſaaavel ſom andre Poſter flere, der kunde anføres, ſees at der behøves en god Oppasning og Inſpection ved Plantagier og Slaver, ont det ellers ſkal gaae godt, thi Rimeligheden af ſamme viiſer dagligen det ſtore Nødvendighed, ſaaſom for Exempel af eit Plantagie, i Henseende til den paa Marken ſtaaende Gro-

de kunde jeg giøre 120 Dyrhoveder Sukker, som beløber hver
36 Rdlr. i alt 4320 Rdl.

A parte med at destilere Brandeviin, der kaldes
Kylbyvel, samt at kaage Malas, anføres udi mindste efter
Proportion af ovenanførte Sukker 800

er 5120 Rdl.

Derimod anføres til Udgift, vide anførte første
Post 3de Slavers Død, hvis Indkøb efter seeneſte
Taxation var 200 Rdlr. Stykket, er 600 Rdl.

4, 5 à 6, ja undertiden 10 Slaver
i Buxen, som sættes i sequestro, da ey
vides enten de ere paa Landet eller ey, og
altsaa med Tiden vil blive udslettet af
den staaende Capital eller Inventarium,
hvilket kommer af forommeldte Behand-
ling under 2den Post, under de Raifons,
som i Almindelighed er anført under 3,
4, 5 og 6te Post bliver ved uforstandig
Omgang forfømt, at i Steden for den til-
tænkte Post ifkun bliver gjort eller kaagt
de $\frac{2}{3}$ Parter, altsaa afgaaer da $\frac{1}{3}$ Part
med.

1706 Rdl. 4 M.

Formedelst Efterladenhed i den 4de
Post vil jeg ifkun regne 2de Slaver at
gaae Kræbsgang, som er

400

I følge den 5te Post, og den derudi
holdte Uordning og Uforsigtighed, maa
vel i mindste en Slave om Aaret renses af
og stilles ved Livet, er

200

2906 Rdl. 4 M.

2906 Rbd. 4 M. 5120 Rbd.
 Saa skeer der og formedelst slet
 Inspection angaaende den 6te Post, saa
 store Skader, imellem Aar og Dag,
 at det næsten ey kand forslaae at balan-
 cere imod heele Indtagten, dog vil jeg il-
 kun anføre samme med 2de Slavers For-
 liis, som er

400 =

Herhos anføres og i det mindste
 Omkostninger, som medgaaer aarligen
 til et Sukker-Værk med at holde Betien-
 tere, reparere Bygninger og andre Ting,
 i mindste

800 =

4106 Rbd. 4 M.

Bliver igien 1013 Rbd. 2 M.

Ved denne Regning vil vel Læseren standse, og sige, samme
 er dog ikkun en Gissning og ey beviislig, efterdi det gaaer vel ikke
 saa uordentlig til paa nogen Plantagie, men jeg maa tjenestligen
 svare: Det er ikke min Sag at specificere enhvers Uordentlighed,
 som mig er bekiendt og virkeligen er skeet, saasom det ikke kunde
 skee uden at bebreyde min Næste sin Fejl, hvorved jeg fortiente
 Trettesfattelse, som den, derudi en upartiisk Beskrivelse over et
 Land, ville attaquere Personer og examinere deres Forhold, men
 saavidt mueligt og uden mine Medborgeres Nachdeel skal jeg dog
 legitimere mit Angivende og den opsatte Regning, og da maa vel
 enhver med mig tilstaae, at hvad, som i Regningen er anført,
 kand skee, men om det er skeet bliver Spørsmaal, i denne Sag
 maa fornemmelig de Herrer give deres Vota, som har haft Plan-
 tagier og Slaver paa St. Croix, om de dermed vil lade dem mær-
 ke, men jeg maa dog først beede om Forlov at melde, nemlig: Jeg
 tør vel sige at neppe noget Regnskab er kommen fra St. Croix u-
 den næsten alle de anførte Poster derudi ere specificerede, dog ey
 under

under den Caracteer, undtagen een Post, som er de 1706 Rdlr. 4 Mrk., thi den Forskiel der er at kunde giores og er giort, kand ikke anføres, eller prærenderes at sætte i Pennen, efterdi det var Bedkommende til Nachdeel, om de det vidste, og ey raadede Bod derpaa, og mangen een af Ukyndighed veed ey hoorudi det bestaaer at Hosten er liden, da Saden er stor, men hvad de andre Poster angaaer, da ere samme vel heel taalelig anforte, dog siger jeg ikke at det absolute saaledes er tilgaaen just paa de Plantagier og ey paa andres, eller paa dem meere end andres, ney! maaskee mindre, hvilket alt ikke er min Sag, dog ville jeg nok viide, om paa slige Regnskaber ikke ere anforte smukke Summer som for Exempel:

a) 2, 3 à 4 Slaver syge og døde = 500 Rdlr.

b) 2, 3, 4 Marode eller Bortløbne, der opholde dem i Skoven, hvilket sættes in sequestro.

c) 2de eller fleere Slaver bortløben og efter Rapport til Portorico, afgaaer fra Capitalen = 400 =

d) 1 eller 2de justificeret for Forseelse og Skielmsykfer, som Landet maa betale, dog ey til fuld Bærdie, siden det er saaledes ved Ordre reguleret, at en Slave, som bliver rettet, om han end var 1000 Rdlr. værd, gotgiorde Landet dog ey for samme meere end 170 Rdlr. = = =

e) En Slave, som har hængt sig selv, eller paa en anden Maade forförtet Livet = 200 =

f) Omkostninger med Folke-Løn ic. har jeg i forrige Regning anført med 800 Rdlr., men jeg vil her, som virkeligen aarligen medgaaer, sette = 1200 =

i alt 2300 Rdlr.

Efterdi paa saadanne store Herrers Plantagier holdes baade Inspecteur og Plantagie-Skriver, endskiont den sidste er ligesaa unyttig

unyttig, som det 5te Hiul til en Bogn, efterdi det maa være en slet Inspecteur, der ikke kand holde et Inventarium over det ham an betroede Gods og Capital, saa holdes der og Over- og Under-Mester, Knecht, samt Doctor, som aarligen betales, hvilke Personer trække de største Revenüer bort, og Herren tilkommer Resten, som enten er liden eller slet intet, saadanne og fleere Omkostninger troer jeg skal findes i slige Regninger, men om Indtagten kommer nær ved den anførte Summa veed jeg ikke, dog tvivler jeg høylig derpaa, og troer neppe at nogen Herres Indtægt her boende og der havende Plantagie, noget Nar har renderet til 5000 Rdlr. Mit Anførte lader jeg da fornemmeligen dem domme om, som paa Landet har haft Plantagie og Slaver. De øvrige, som ey letteligen, i Henseende til de Americanske Omstændigheder har Indsigt i samme, vil jeg alleene beede, at de troer hvad jeg har skrevet, og videre hos Bekommende inquirere, da det vil blive en uimodsigelig Sandhed, thi at Indtagten og Udgiften jo tit har balanceret, er vist. Ved denne Post vil jeg beede Læsere ey blive bredd for dets Vidtløftighed, allerhøjest jeg maa selv tilstaae at have gaaet uden for mine Grændser, og skrevet om Ting, som meere vedkommer en Afriking paa de der indfaldende Uordentligheder end den tiltænkte Beskrivelse, venter derfor at blive excuseret.

- 1) Paa Fundament at hvad jeg har skrevet er en Sandhed, og
- 2) Alt det Anførte er uden Tvivl ey mishagelig for dem som gierne vil viide noget af de Vestindiske Affaires. En Plantagies Indkomster og Formeering dependerer dersom fornemmelig af dens Oppasning og gode Inspection, men derimod maa det og tilstaaes, at paa mange Plantagier kand der være saa god Orden og Opsigt at ey ringeste Faute paa samme kand siges, dog alligevel gøres faae eller ingen Revenüer, men det er uhyggelige Tilfælde, som arriberer og hørt til ingen af Ondskab eller i anden Maade contribuerer, saasom for Exempel: 1) Naar Ildbrand usforvarendes kommer i min Plantagie, og brænder min paa Marken staaende Grøde af, som der tit er skeet, efterdi Suffer-Koer, naar de ere modne og tørre,
ere

ere læt til at brænde, og kand skee ved en Gnist af en Pibe, derfor holdes der og Vagt over samme paa Marken, baade Nat og Dag, og det ey alleene paa et Stæd, men paa 2 à 3 Stæder i een Plantagie, ligesom Marken er stor til. 2) Naar Ukrud kommer i een Plantagie af Luus, som det egentligen der kaldes, saa foraarsager det Markens Ruin, da Gaften af Rorene bliver gandske udsuet, og saaledes tilredt, at der umueligen kand kaages Sukker af, derfor gior enhver forstandig Mand gierne den Anstalt, at saasnart han mærker et Stykke af hans Sukker-Ror begynder at saae Luus, lader han det strax med Villie enten nedhugge eller og brænde, for- di det ey skal tage Overhaand og befange heele Marken, som skeer i en Hast, om man ey raader Bod derpaa, og veed jeg de Mand, som 2 à 3 Aar efter hinanden har maattet afbrænde store Stykker Ror, formedelsst saadanne Luus ere kommen derudi, og undertiden har giort Regning, at af samme kunde været indhøstet 40 til 50 Dyrhoveder Sukker, om ikke disse Luus havde angrebet samme. Mange ere ellers saa lykkelige, at de kand saae det strax af deres Land udryddet, da andre maa incommoderes dermed et Aar efter et andet til mærkelig Skade. 3) Kand og overmaade Tørke indfalde, som kand foraarsage saa stor Forandring, at Høsten overalt ey bliver fierde Parten saa stor som ellers, da Marken og de derpaa staaende Ror lader sig tilsyne gandske røde, som Jlden havde været i dem, da de og tidt i Jorden ere uddøde, baade med Rod og alt, og derfor som uduelige maa afhugges; denne Tilfælde kand ingen cureere, det falder dog ofte der ind, at paa een Kant af Landet er Regn, og paa en anden Tør-Beyr, ja paa een Plantagie Plads-Regn, og paa een dernæst ikke mindste Bæde, hvilket ogsaa oftest foraarsager den ulige Høst imellem Mand og Mand, og at een et Aar undertiden med mindre dyrket Jord og mindre Slaver kand giøre meere Sukker end andre, som har større Forraad, ligesaa kand stærk Storm og Orcan-Beyr foraarsage mig en stor Misregning i min Høst, hvilket jeg dog ikkun har af erfarne Mandes Beretninger, saasom intet saadant Beyrligt i de 12 Aar jeg der har været, er indfalden, men Rimeligheden viiser dog, at naar Vlast indfalder

saaleedes at store Træer fand omkastes, hvo fand da vente at et li-
det Sukker-Ror fand blive staaende. 5) Fand der komme Syg-
dom blant eens Slaver, som for 2de Aar siden, da Smaakopperne
grasserede, hvor enhver Mand i Landet havde de fleeste af hans
Slaver deraf liggende, ved hvilket eens Arbejde maa ligge stille,
det vare sig at saae eller høste, saa fand og for det 6) arrive, at
en Mands Slaver paa een Nat ruinerer ham, med at complottere
sig og løber til Portorico, som er et Eyland Kongen af Spanien
tilhørende, og ligger omtrent 8 à 9 Meile Vesten for St. Croix.
Dette Land har mange Folk sukket over, fordi de med gandske Fa-
milie ere blevne ruinerede, da paa een Nattes Tid ere deserterede
20 à 25 Slaver, ja vel og flere, saaleedes blev Bondewyns Ar-
vinger sat til agters, da alle deres Slaver paa een Nat løb bort til
samme Eyland, hvorudover Plantagien maatte sælges, ligeledes
modte for nogen Tid siden andre Mand her denne ubehagelige Skiab-
ne, da endeel Slaver overrumplede Fartøiene og de derpaa varende
de Skibs-Folk, som kaae til Ankers paa Syd-Siden af Landet, da
de tvang dem til at lætte Anker og sejle til Portorico, foruden an-
den Ulykke, som bemeldte Slaver gjorde om Borde imod Skibs-
Folkene, ja slige Hændelser skeer tit, at eens Slaver uden mind-
ste Raisen bortløber til samme Land, og ere der vel saa af Landets
Borgere, der jo har i denne Post faaet en Næm af Huden, og fand
sige at have en Capital staaende iblant de Spanske, hvoraf dog in-
gen Interesse svares. Her fand jeg ikke efterlade at anføre den for-
fækkelige store Skade samme Spanske Portorico tilføyer os, og
fornemmeligen Marsagen dertil, som er, at vore didhen deserterede
Slaver blive tollereret, saaledes at Ehermanden fand ikke tilføye
dem mindste Skade, langt mindre bemægtige sig dem, hvilke en-
hver maa vel tilstaae er en haard Sag, at en Slave, som har kostet
mig saa store Penge, skal handthaves imod mig, saa jeg ikke engang
der tør tale til ham, meget mindre tilegne mig ham, og fordi de
ere komne i den Kundskab, at de der ere frie, tragte enhver efter
at reyse af saasnart Lejligheden gives. Der siges ellers, at saa-
danne Slaver, som fra de Danske Eylande derhen deservere, skal
være

være forpligtede at arbejde i Landet et Aar for Kongen af Spaniens Interesse eller det almindelige Beste, men om det i sig selv er en Sandhed veed jeg ikke, det er mig bekiendt at Slaverne, naar de komme der, leve vel og ere fornøiede, ja undertiden af Ondskab og medfødt slem Naturel til Fremmede, der kommer paa Landet at handle, giver deres Vrinde og lader deres Mester hilse paa St. Croix saavel som deres hvide Herre, og lade dem vide de leve vel, hvor behageligt dette Budskab kand være er lat at tænke. Dette maa da være nok sagt om Sukkeret og de deraf flydende saavel Indkomster som Fortred og Ulejligheder, vil derfor melde om den der paa Landet vovende Cattun, eller som man kalder den her, Bomuld: Og er da næsten Landet ligesom afdeelt til at producere disse 2de Sorter, nemlig Sukker og Bomuld, thi den heele Vest-Side af Landet fra Byen af er godt Sukker-Land, dog ere der een eller to Planteurer, som har Sukker-Bærk paa Øster-Enden, men de ere dog kun saa, det Stykke Land, som kjøbes til Sukker-Plantagie koster 500 Rdlr., da derimod et lige saa stort Stykke til Bomuld ikkun koster 150 Rdlr.; en Bomulds-Plantagie kjøber en Mand af siden Formue, siden han med saa Slaver kand sætte sit Arbejde fort, og paa Landets Øster-Ende er ikke nær saa stor Skov som paa dets Vester-Ende, saa at 4 Slaver paa Øster-Enden kand een Dag giøre meere Grund eller Land ryddelig end 10 à 12 paa Vester-Enden, saa er der ey heller 10de Parten saa strængt Arbejde og Natte-Vagten med at dyrke Landet til Bomuld som til Sukker, ey heller de Omkostninger i Henseende til Bygninger og Væsters Indkøb, men naar en Mand ikkun har 4, 5, 6 à 8 Slaver, og kand kjøbe sig et Stykke Land, kand han skikkelig leve, ja der ere de fattige Folk, som ikkun har een og i høieste 2 Slaver, og lider dog ikke Mangel for noget, men ey alleene ernære dem reedelige og godt, men endog legge Pengen op, og aarligen avancerer, at de kand indkøbe sig flere Slaver, som jeg herester skal melde noget om; Maaden da er den samme med Bomulds Jord, som med al anden, at den først maa gøres til Plojning eller Plantning reen, og da saaes udi samme Bomulds-Frøe, som Aaret forhen er kom-

men fra Bomulden, og ere ligesom sorte Knoppe, lidet større end Hagel, og maa Slaverne da gaae og gjøre smaa Huller i Jorden, da andre gaae bag efter og kaste Frøe derudi og træder en smule Jord over det, det bliver gierne saaet saaledes: at hver Hul er 1 $\frac{1}{2}$ Fod fra hinanden, naar det opproper og spirer af Jorden, er det som Græs-Straae, og lige saa mange Frøe-Korn, som ere komne i Jorden, saa mange Rødder eller Sæd kommer op, som er at see 4, 5 à 6 Dage efter det er saaet, naar det saaledes har staaet 3 à 4 Uger, maa Slaverne gjøre samme reen, hvor de da gaae imellem og dræber alt Ukrudet, som Græs og andet, der tillige vøyr, og med det samme tage de den unge Sæd af Jorden eller Hullet, i Fald der er for meget derudi, saa at udi hvert Hul bliver ikkun 3 à 4 Stikker staaende, som da faaer bedre Kræfter til at vøre, end om der havde staaet flere, naar det saa har staaet 6 à 7 Uger, bliver det gierne atter luget, at ikke mindste Ukrud sees paa Marken, og med det samme brækker man de øverste Blade af, paa det Træet desto bedre kand bueede sig ud i Viden og ikke løbe for høyt op, der med bliver det staaende, og skyder smaa grønne Knoppe, som alt bliver større og større indtil de komme til deres fulde Perfection, og paa den Tid at Bomulden lader sig tilsyne, aabnes disse Knoppe ligesom en Rose, og lader den hvide Uld sig af samme see, som i Førstningen er saftig og vandagtig, men ved Solens Varme bliver gandske tør og løsner sig, at den hænger langt uden for Knoppen, og som oftest falder paa Jorden, og er det en overmaade stor Fornøjelse at see hvor hvid Marken er med Bomuld, og hvor smukt disse Træer paraderer, naar de have deres Rigdom paa sig, da paa et Træe allaene kand være 2 à 300 Knopper, og enhver Knop skyder sin liden Lof Bomuld, i hvilken det sorte Frøe findes, som ligesaa vel er behagelig at see, den Plantagie som saaledes staaer med Bomuld, er overalt saa hvid, som der var falden en heel Mattes Snee, og Træerne saa fulde af Bomuld, at det er en Maritet at see et grønt Blad paa dem, og naar Træerne lade sig saaledes tilsyne, maa Slaverne gaae ud i Marken med Kurve eller Sække at plukke Bomuld udi og bringe hjem, hvor der er et Bomulds-Huus at kaste

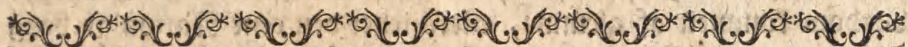

Kaste samme udi, og plukke Slaverne da saa fast som de kand, at de jo for jo hellere kand faae Bomulden af Marken af Frygt for Regn, som beskadiger den der ligger paa Jorden, da den bliver ureen og skiden, men den Bomuld, som er paa Træerne, kand af Regn ikke beskadiges, thi Solens Heede tørrer det strax igien, saa kand og Blæst tilføye Bomulden Skade, da den snoer sig omkring Stikken eller Qvisten og bliver vanskelig at plukke, saa Arbejdet ey kand gaae saa fort som ellers, og bringer da Slaverne hjem til Huuset om Middagen hvad de have plukket Formiddagen, denne Høst varer gierne 3 à 4 Maaneder, dog ey alle Dage, efterdi Bomulden ey brækker ud af dens Knoppe paa eengang, hvorfor et Sted paa Marken kand være hvid og behøves at plukke i denne Uge, og et andet Sted ey for næste Uge; Slaverne giøre endog denne Forretning med største Fornøyselse, og kappes om hvem der kand giøre meest Arbejde, paa det de og tillige kand fornøye deres Herre, naar han veyer enhvers Uld, den som plukker 50, 60 til 70 Pund Bomuld eller Steen-Cattun om Dagen, har arbejdet upaaklageligen, der ere og de Slaver som have plukket 100 Pund Steen-Cattun, som det der kaldes, naar Froet er endnu derudi. Naar Bomulden er da kommen i Huus, kand enhver omtrent paa 2 à 300 Pund nær giette sig til hvor meget han har indhøstet af Steen-Cattun, dernæst bliver den forfærdiget til Sælgning, det er ald Froet reenses af, som skeer paa saadan Maade, at der bliver gjort en Machine, som kaldes Ginne, hvilken er med 2de runde Træ-Bræder eller Hiul, et paa hver Side, hvor der i Midten er 2de smaa Kuller, som gaae saa tæt tilsammen, at ald Froet bliver tilbage og falder paa Jorden, en Sæk er da bunden bag ved Ginnen, i hvilken Bomulden falder og Froet inden for paa Jorden, en Slave maa da staa imellem Hiulene og have sin eene Fod paa et Bræt og bestandigen stampe, baade for at faae Hiulene omkring, og altid at stifte saa meget Bomuld til Kullerne, som kand løbe igennem, og ligger der et Bræt for ved Slaven, hvor han først legger Bomulden for han stikker den til Kullerne, og er der gjort en liden Distance imellem Kullen og Brættet at Froet just kand falde need,

paa hvilken Maade Froet kommer fra, saaledes kand en Slave giøre reent Bomuld om Dagen 50 til 60 Pund, ja vel og 80 til 100 Pund, som er et stærkt Arbejde, der ere vel de Mand, som have 3, 4 à 6 Ginner, som gaar paa eengang, og derfor hver Dag kand lade pakke en Sæk med 3 à 400 Pund, sliig Pakning skeer paa denne Maade: Man slyer først en Sæk af Øskaburg eller grovt Lærred, næsten som Seyldug, omtrent 3½ Ellen lang, hvis Ende bliver syet til et Londe-Baand med stærk Seylgarn saaledes, at Lærredet gaaer rundt om, samme Sæk bliver ophængt imellem 4 høye Pale, og det saa høyt, at den kand være 2 à 3 Fod fra Jorden, og bliver der da lagt 2de Træer tværs over, hvor Londe-Baandet hviler paa, og naar samme da er fastbunden med Loug, bliver der kast 8 à 10 Pund Bomuld i Sækken, en Slave maa da gaae need i Sækken, havende i Haanden en tyn og paa Enden rund Stok, for at støde Ulden vel haard sammen, dernæst maa en anden Slave kaste en Kurv fuld af Bomuld need igien, og det saaledes bestandigen til Sækken er fuld, da Slaven, som er kommen temmelig høyt op i Beyret, springer need, og Sækken saaledes løsnet, at den mageligen kand komme need, Londe-Baandet fratages da, og den eene Ende slyes til, dermed er den gandske færdig og i den Stand at den bortsendes, og holdes det for godt Arbejde, naar en Slave kand færdig pakke en Sæk, hvorudi gaar 400 Pund, een Dag, men det er et tungt Arbejde. Af en Bomulds-Plantagie kand indhøstes anseelige Frugter med faa Omkostninger, ja undertiden producerer sliig Plantagie meere end en Sukker-Plantagie, og en Mand løber ey nær den Risiko med hans Slavers Sygdom ic. som naar man skal oppasse et Sukker-Værk, da Natte-Baagen aldeles ikke her behøves, dog er et Sukker-Værk af større Importance, naar der er god Oppassning, og tillige ingen uhyffelige Tilfælde, ikke destomindre ere der de Borgere paa St. Croix som besidde anseelige Capitaler, og har dog ey andet end Bomulds-Plantagie, hvormed de ere bedre fornøiede, saadan en Mand kand med 2de Slaver indhøste et Aar 2 à 3000 Pund Bomuld, som giør dog en anseelig Summa Penge, naar for Pundet der kand faaes 8 eller

8 eller 9 Styver, der ere vel de Borgere paa Landet som giør 7, 8 til 1000 Pund Bomuld og med samme ere fornøiede, ja bekymre dem ey om at faae en Sukker-Plantagie i Ege. Det er snart utroeligt i hvad Overflodighed denne Bomuld somme Aringer vore, ja saa stor Mængde, at Planteurerne undertiden ere ikke i Stand til at faae det med deres Slaver indhøstet, men maa leye andre til Hielp, og give 2 à 3 Mark daglig for hver, eller og at lade en anden Mand faae Halvdeelen af det, som hans ham laante Slaver har afplukket. En særdeels artig Tilfælde er med Bomulds-Træerne, at somme Aringer indfinde sig de saa kaldede Bomulds-Derne i saadan forfærdelig Mængde, at Marken og de derpaa staaende Træer ere fulde af dem, saa at de i een eller to Natter ey ringeste grønt Blad efterlade dem, som skader Bomulden, om det skeer i December eller først i Januarii Maaneder, thi da kand Træerne ey komme i rette Tid til deres Perfection igien, men komme de i September, October eller først i November Maaneder, kand Træerne igien til rette Tid grønnes, og bære god Frugt; dette er alt hvad jeg veed at melde om denne Materie.

V. Capitel.

Om dets Borgere og Indvaanere, samt den almindelige Levemaade.

Og da bliver dette Capitel vel et med de mindste, efterdi hvad jeg derom i Henseende til min Beskrivelse vil melde, kand siges med saa Ord, thi det vedkommer mig ikke at raisonere om Personers Dyder og Lyder, og om deres Forhold, derfor vil jeg sige: at St. Croix Borgere i Almindelighed, og ere den Danske Konges Undersaatter, enhver som der ankommer, for at sætte sig need, maa derfor svære ham Huld- og Troskab, disse ere ellers af Nation adskillige, saasom Danske, Engelske, Franske, Hol-
landske

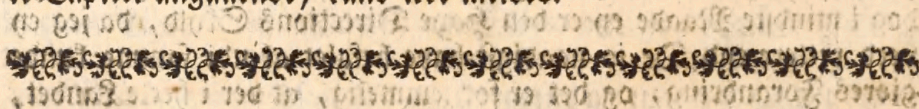
landske og nogle faa Joder, som alle ere etableret og have Plantagier og Slaver der paa Landet; Enhver holder sig til sin Religion; de Danske har en Sogne-Præst, der forretter Tienesten een gang om Ugen, nemlig Søndag Formiddag. De Engelske haver og en Præst, som forretter Tienesten een Søndag i Byen og en anden paa Landets Bester-Ende, for at spare dem der boe langt fra Byen en Rejse did, hvormed hans Meenighed er heel fornøyet, de give ham aarligen 1000 Rdlr. i Løn, derforuden har han adskillige andre Indkomster, som gjør han rundelig kand leve. De Franske have endnu ingen Prædikant, deres Antal er og kun siden at regne imod de Engelske, men de Hollandske har deres Præst og Kirke. Joderne dyrke Gud paa deres Maade der ligesom her, dog enhver Familie i sit Huus. Paa Landet findes og nogle af de saa kaldede Mähriske Brødre, som holde og deres Gudsfrøgt, og døber saavel som lærer Slaverne, hvis fornemteste Prædikant var een ved Navn Martinus, som blev kaldet af Meenigheden Broder Martinus, men nu er død; denne Martinus reyste om Aftenen fra een Plantagie til en anden, for at prædike for Slaverne, saa mange som havde Lyst dertil, men siden hans Dod er mesten denne Mähriske Lærdom kommen af glemme, ellers lever den eene Nation fredelig med den anden indbyrdes, dog kand der falde undertiden particulair Disputer saavel som her. Borgerne og enhver i Landet ernære dem saa godt som de kand, de fleeste har deres rigelige Indkomster, drive Handel med Vahre, som de købe enten paa Compagniets Auction eller af Haanden og sælger ud igien, og de ere gierne Joder. De fleeste erhverver deres Rigdom af Jorden; Fruentimmerne i Landet, som alle ere Engelske, Franske og Hollandske, passere Tiden med at holde Huus og undertiden at sye Klæder, saadanne som de ere, hvorføre Haandværks-Folk her fra Dannemark, som forstod deres Profession, kunde leve godt der. Saa ere der og de Sorte som forstaae Muur- og Tommer-Arbejde, naar de faae Direction af en Mester, men saadan en Mester er rar at finde, og mig vidende nu en meere end 2de Engelsk-Mand, som forstaaer alle de der værende Bygninger, hvoraf den eene besidder en

smuk

smukt Capital, skönt han for 4 Aar siden først der ankom, som en
 fattig Mand, og ey eyed 20 Rdlr. Saa maa og fra fremmede
 Stader have alt, hvad man skal slide og bære, siden ingen Ting
 der forarbejdes. Ellers er der en galant Levemaade, baade i
 Henseende til Mad og Drikke, da enhver Planteur har gierne Døg
 nok, og alle slags Drikke-Vare bliver ført til Landet, der er og
 en frie Levemaade imellem hinanden, saa at den eene Riibmand
 eller Planteur gaar gierne til den anden hver Dag, forstaae de,
 som boe i Byen sammen, og det uden Ceremonie, alleene paaflad
 i tynde hvide Klæder, iblant ride de ud med hinanden og beseer de-
 res Plantagier. Fruentimmerne ride og ligesaa som Mandfolk
 kene i Sadel, siddende derudi heel mageligt og regierer He-
 sten saa godt som Mandfolkene, derfor har gierne en Mand 2 à 3
 Heste staaende paa Stald i Byen hos sig. Der ere og de, som
 holde Chaise og Carrol, men dog ikkun saa, nemlig 5 à 6 Styk-
 ker. For Resten ere alle Ting vel regulerede, baade i Henseende
 til Øvrigheden og andre Ting. Der ere 2de Retter, den eene St.
 Croix Byetings-Ret, den anden de Høye Herrer Directeurs Ret
 her hjemme; Men een Ting er en stor Byrde for Borgere, som
 dog i mindste Maade ey er den Høye Directions Skyld, da jeg ey
 veed rettere end De jo naadigst have befaleet at udi samme kunde
 gøres Forandring, og det er fornemmelig, at der i heele Landet,
 som er 9 Miile lang, ikkun er een Byetings-Ret, hvor alle og en-
 hver maa møde og svare til, som ey alleene foraarsager store og
 besværlige Reyser, men og mange Omkostninger, da Borgerne fra
 Vester-Enden, som ere stævnet at møde til Byetinget, enten som
 Hoved-Mand eller som Bidner, maa ride 5 store Miile, eller saa
 langt som fra Helsingøer til Kiøbenhavn, hvilket enhver med mig
 maa tilstaae er en meget stor Ulejlighed, da en Mand maa reyse
 den gode Søndag enten det er godt eller ondt Vær, for at være
 betids der Mandag Morgen Klokken 8, og maa han da enten op-
 holde sig paa en Plantagie om Natten tæt ved Byen eller han maa
 ride lige til Byen til et Vertshuus, og der logere, hvor han om
 Mandag Formiddag maa søge Spiise-Quarteer, som alt er til

Omkostninger, og saa ride hjem igien, da det indfalder, at de som ere Bidner i vidtloftige Sager, maa opholde dem fra deres Hjemme 2, 3 og 4 Uge, og paa paa forsaarsages dem store Omkostninger, da der maa betales 4 Rdlr. til Skævnings-Mændene for hver Person, saa at indertiden et Skævnemaal til dem alle kan beløbe imellem 20 og 30 Rdlr. naar der ere Bidner i en Sag, ja jeg har ofte seet des Marsag-Proceffer i Gieldes Sager, hvor Omkostningerne har været større end Hoved-Summen, som er en stor Synd og Byrde for mange fattige Mænd, jeg ønsker derfor, at i den Post maatte gøres saadan Anstalt, at Borgeme kunde blive soula-gerede i det der som en Bye eller Land-Foged paa Vester-Enden, som der kunde bestude Retten og domme i Tvistigheder. Paa St. Croix er henimod 200 Borgere som og 40 til 50 civile Betiente, hvilke Betiente, foruden 28 til 30 Mand Militaire, det Høylo- lige Compagnie lønner, iblant Borgeme ere der 8 og 10 udvalgt til Borger-Raadets Personer, at see paa Landets Beste, saavel som at træde i Deliberation med Secrete-Raadet, naar Markets Pris paa det der vorende Sukker og Bomuld skal settes. Videre, det- te Capitel angaaende, kand ikke meldes.

VI. Capitel.

Om de der værende sorte Hedninger, eller
Slaver.

Ligesom tilforn er meldt i første Capitel om Landets Bestaaffenhed, baade i Henseende til Bierge og Skove, saa er det naturligt, at man der en land bruge Plov, hvorfor man i dens Stad benytter sig af Slaver og Bæster, uden hvilke umueligen Agerdyrkningen kand forrettes, og er det derudi en Mandes største Rigdom bestaaer, hvorfor man maa betale Skat af hver Slave saavel som af Plante- tagie, hvilket kaldes Kop og Grund-Skat. Disse sorte Menne-
sker

sker bruges til alle Ting, som jeg har talt om før i det 4de Capitel, de ere ligesom skabt til Træl, de veed ey heller af andet end bestanden at arbejnde, gjør det derfor og med Plaisier, ja syngende og ved godt Mod, ligesom de vare de lykkeligste der vare til, de fleeste veed ey af Hvile-Dage at sige, des Marsag falder det dem ey heller tungt, indstiller sig og derfor til Arbejnde Søndagene, men naar han mærker han ikke skal forrette noget for sin Herre, arbejder han enten for sig selv eller for een af de andre Slaver, som der er brugeligt, og jeg herefter skal tale om; de ere mesten alle Hedninger, og veed ikke af nogen Christelig Troe at sige, ey heller blive oplært derudi, dog har mange uden Tvivl Naturens Lys hos sig, saaledes at de veed der er en Gud til, som og paa hvad Maade de skal dyrke, der ere og de, som ere saa dumme og vankundige, at de ikke engang veed saa meget, men allermindst ere de, som bekiende sig til den Christelige Troe, og er døbt og oplært i samme, dog har jeg seet at nogle ere døpte, og andre at være gaaen haade til Confirmation og Alters saavel hos den Danske som Hollandske Præst, men samme treffer sielden ind. Disse Sorte ere i Mængde paa Landet, og efter min Gissning vel 6 til 7000 Stykker, om ey meere, forstaae med Qvinder og Born, som alle maa gjøre Arbejnde. Det er ellers hart ad for mig en Umuelighed at gjøre en accurat Beskrivelse over disse Mennesker i Henseende til deres Natur i Almindelighed, thi de ere saa adskillige, at dersom jeg ville melde om nogles Ondskab og Godhed i Særdeleshed, ville dette mit Arbejnde ikke alleene blive af stor Bidtloftighed, men endog maa skee for Læseren lidet ubehageligt, derfor vil jeg alleene sige min Meening om dem i Almindelighed, som jeg troer enhver Borger i Bestinden som kiender dem og, skal sande med mig, at de ere alle onde af Natur, og at lidet godt boer hos dem, ja om jeg tør sige det, troer jeg virkeligen at deres sorte Hud vidner om deres Ondskab og at de ere destinerede til Trældom saaledes de ingen Frihed bør have, og at i det Land, hvor disse Sorte have deres Frihed kand ingen Christen begaae sy eller være lidt, Exempler paa mit Anførte seyles ikke, da disse Mennesker har viist Prover derpaa, som aldrig i

Vestindien gaar af Glemme. Saaledes maatte den Danske In-
 sul, kaldet St. Jan, grendsende næst St. Thomas, i Aaret 1733
 være en Morder-Kugle for mangfoldige Mennesker, som af de Sor-
 te der bleve dræbte, da de ey sparede nogen af det Menneskelige Kion,
 som de kunde overkomme, derfor maatte Manden see paa at hans
 Kone af disse Sorte først blev tagen med Vold og strax derefter
 dræbt Manden bag efter, saa og det uskyldige Barn i Buggen.
 Ja Slaverne omkom deres egne Herrer, og det saa lange de kun-
 de finde noget Menneske paa Landet, ja de mordede hver Siæl som
 vare paa Castellet, saa at ikke een Soldat blev tilbage, og det alt
 til den Ende, at de ville være Herrer, og have deres Frihed. De
 vare og Herrer af Landet nogle Dage indtil Assistance fra fremmede
 Nationer kom, og betog dem deres Herredomme, da endeel af disse
 Mordere selv omkom dem paa adskillige Maader, og andre bleve
 fangne og overleverede til velfortiente Straf, som blev erequered
 paa dem, da endeel paa en skrækkelig Maade mistede deres Liv,
 og andre, som nærlige Slaver, at arbejnde i Jern deres Livs Tid,
 samme gruelige Rebellion fandt ey andet end alletider være i Erin-
 dring hos os, da 7 à 8 af disse Skielmer bleve transporterede til
 St. Croix og der i Jernlenker arbejder ved Castellet. Af dette sees
 deres morderagtige Sind, og at de trængte efter Frihed naar Leylig-
 hed gives. Saaledes har jeg og seet 1 à 2 gange at Slaverne paa
 de Danske Skibe har rebelleret og søgt at overrumple Skibs-Fol-
 kene, om mueligt, dersom de ikke havde været i Jern og som Hun-
 de sammenlænkedes, dog alligevel Skibs-Folkene ere tilføyet Skæ-
 de, har de dog altid beholdt Overhaand; Jeg vil ikke tale om de
 Rebellioner, som disse Sortes Rebellion paa fremmede Stæder,
 hvilket noksom er bekendt endog i de Europæiske Lande. Dette
 siger jeg som en uimodsigelig Sandhed, at de alle trængte efter at
 faae deres Frihed, som fandt sees af det de løbe bort til Portorico,
 saasnart de see Leylighed, hvorom noget tilført i 4de Capitel er
 meldt, og var det ikke at Landet nu er temmelig beboet med Bor-
 gere og det Høyl. Compagnie havde anvendt Omkostninger paa Ca-
 stellet og Ammunition, som altid holdes vedlig med dagthavende
 Mand:

Mandskab Dag og Nat, kunde ingen uden Frygt leve iblant dem. Derfor er det den høye Nødvendighed, at disse Slaver blive holdt i yderste Tvang til Arbejde og under haard Justicie, thi var det ikke saa, torde ingen leve i Landet. Det er derfor reguleret ved Placat, at hvilken Slave, som løfter sin Haand imod en Christen til Breebe, skal miste den ved Bodelen; saa skal og en Slave, der løber bort, og ey indfinder sig igien inden 3 Maaneder ved Bodelen miste sin Fod, derfore ere de og meget underdanige samt tienssfærdige imod enhver Blant; Hvad Ondskab de ellers i Særdeelskhed begaaer imellem hverandre, vil jeg ikke tale meget om, thi ligesom der iblant Christene Mennecker kand skee Ulykker, saa er det og iblant dem, da undertiden een kand hænges sig selv, en anden drukne, den 3die med Forgift omkomme sig, og den 4de tage Livet af den 5te, det er dog rart at høre saadanne Ulykker, og jeg troer ikke jeg kunde opregne over 12 Exempler i de 12 Aar jeg der har været. Enhver Mand beegner ellers sine Slaver paa saadan Maade, at den stedse holdes til Arbejde, og derfor hver Morgen paa alle Plantagier Kloffen 3 à 4 bliver der blæst i en Skall, som er af Skabning som et Seyl-Huus, men overmaade stor, hvilket giver saadan Lyd fra sig, som man blæste i et Horn, hvilket de Sorte maa lystre, og derfor straxen opstaaer og gaaer ud i Marken, uagtet det endda er mørkt, og skærer hver sin Dragt Græs, som de bære hjem til Huuset paa deres Hoveder, til Vasternes Føde, naar de da alle med Væst-Væde, som det der kaldes, ere hjemkomne, er Kloffen 5, eller 1 Quart. derover, give de Vasterne, det være sig Heste, Eseler, Koer, Stude ic. deres Føde, og dernæst forføyer enhver sig ud i Marken til sit Arbejde, Opmanden som der kaldes Bombaen, følges med, som har sin lange Pidsk i Haanden, hvilken er gierne den samme, som har blæst dem op af Søvne, denne Bomba staaer da i Marken bag ved Slaverne, og passer paa, at naar de ey arbejder stærk nok eller gjør det godt nok, giver han dem 10 à 12 gode Slag af sin Pidsk, og saaledes maa de heele Formiddagen arbejde til Kloffen 11½ eller 11¾. Somme Mand har den Maade, de tillade deres Slaver at holde op en halv

eller heel Qvarteer imellem 7 og 8 slet, for at æde en Mundfuld, om de har noget, andre derimod tillade det ikke, naar Klokkeren da, som sagt er $11\frac{1}{2}$ eller $11\frac{3}{4}$, bliver der blæst igien, da de opholder at arbejnde, men dog maa skære Græs til Bæsterne, som de bære hjem paa deres Hoveder, og giver enhver sin Deel, saa gaae de hen at faae dem noget til Føde, hvilket gemeenlig er Rodder af Jorden, der kaldes Patates eller Tarnies, samme legge de i Jorden, og naar de ere flegte til Naaheden er gaaet af dem, sidder enhver i sin Krog omkring paa Jorden og æder, da enhver forsyner sig med Vand saa godt, som han kand faae det, thi de fleeste Steder er det brak, undtagen i Regn-Beyr, kand de saa i en Hast æde deres Rodder, har de gierne en stumpet Pibe, hvor Hovedet er længere end Stilkken at smøge af indtil Bombaen begynder at blæse, som gierne er $1\frac{1}{2}$, da enhver reysen sig og gaaer ud i Marken til Arbejnde igien til Klokkeren $6\frac{1}{2}$ slet, da Bombaen blæser dem ind igien, og de ligeledes maa skære Græs og bringe hjem til Bæsterne, som forsynes 3 gange om Dagen med Føde; til deres Arbejnde blive de holdt meget stærk, mange af dem ere og doove, og maa drives dertil med Hug, da andre forrette deres med Lyst, Paa de Plantagier hvor der ere 60 eller flere Slaver, ere der gierne 2de Opmænd, som med Pidsken staaer bag efter og oppasser. Den Føde de skal æde maa de selv skaffe dem og faae i Jorden, da enhver Mand, saasnart han kjober en Slave, anviiiser ham et lidet Styk Grund, som han selv kand dyrke til Rodder for sig at æde, saa at enhver Slave har sin liden Plet Jord, hvoraf han kand ernære sig, og derfor, saasnart han om Middagen kommer fra Herrens Arbejnde, løber som snarest til sin egen Jord, og opgraver nogle Rodder for sig til dette Maaltid, saaledes skeer og om Aftenen, den Slave som da ey flittig vil passe paa, at faae i Jorden i den beleylige Tid, maa lide Nød for Føde; men her maatte vel spørges paa hvad Tid dette Arbejnd skal skeer, siden der daglig maa arbejndes for Herren, hvortil svares: Om Søndagen, som er den eeneste Dag de have til deres Tieneste, thi fordi de ey veed at dyrke Gud og helligholde Sabbaten, saa blive de og tilholdt flittig om

Son-

Søndagen at arbejde for dem selv, og samme er gierne et Kiende-
tegn paa en skikkelig eller ond Slave, da der ere mange, som forend
de vil arbejde for dem selv, vil hellere sulte og crepere, da somme
og har den Kundskab, de tænke at forend deres Herre vil de skal
doe af Gult, forsyner de dem nok med noget til Føde, hvilket i sig
selv er sand nok, men den Slave, som Herren er forpligtet at gi-
ve Mad for Dovenhed skuld, den faaer og 6 gange saa mange Hug
som en anden; Man seer derfor gierne om Søndagen enhver Sla-
ve at dyrke sin Jord, dog maa han den Dag alligevel, Morgen,
Middag og Aften, bringe Græs til Basterne. Af dette kand da
sees at Slavernes Liv og Levet er en Kiende af Trældom, da de
den gandske Dag Alret igiennem en gjør andet, og aldrig anden
Føde faaer end Rødder af Jorden med Vand til, og undertiden maa de
med Smerte baade savne det eene og det andet, som er fornemme-
ligen, naar der stor Tørke indfalder, thi da kand en ventes, at de-
res liden Jord stedse vil føde dem, men maa i den Stad staale paa
Herrens Forraad, hos hvem de og blive hiulpen, i saadan dyr Tid
bliver til hver Slave om Dagen given een eller en halv Pot Magis,
smaat eller stort, af hvilken Sort der er best Forraad af; Her vil
jeg erindre det udi 4de Capitel giorte Lofte og tale om denne Ma-
gis, saavel som andre af dette Lands Provisioner, hvorefter enhver
Mand gierne aarlig forsyner sig, thi dette koster ham ikkun at faae
samme bemeldte Magis, forstaae den smaa, som voxer til Ansæn-
de ligesom Kornet her, men noget høyere, og skyder store breede
Blade fra sig, hvilken, naar den er moden og tør til at brække eller
indhøste, bestaaer af Hoveder fuld med smaa runde Korn, næsten
som Femerffe Gryn, af samme indhøster enhver Planteur aarligen
god Forraad af nogle 1000 Skiepper, og andre igien mindre eller
meere, efterdi det er en hypperlig Føde og kand tiene til alle Ting,
ja af den Beskaffenhed, at den kand glemmes 1 à 2 Aar uden at
blive bedervet. Denne Magis bliver malet, eller som Slaverne
der bruger det gierne i Stykker paa Steene, og det med en anden
Steen, saaledes at Kornet, som i sig selv er tørt, straxen knuses
og bliver til Meel, hvilken de da kaaer med Vand og Salt, som
for

for Slaverne er en Delicatesse, da den, foruden at fordrive Sul-
ten, fader meget stærk, saa bruger og en Mand samme til sine He-
ste, der dagligen faae en Portion, hvoraf de fædes og trives me-
get, dog maa de ikke faae formeget deraf, siden Erfarenhed har
lært, at de blive saa overmaade fæde, at de creperer; hvad andre
Creature angaaer, som man vil slagte, sættes gierne paa Stie, eller faaer
til Føde 3 à 4 Uger forhen af denne Magis, som gjør dem meget
fæde, alt andet smaat Dvæg, det være sig Høns, Vender, Duer ic,
fædes og deraf, saa at det er godt i mange Henseende. Den store
Magis voxer i Begyndelsen som den smaa, men naar den er kom-
men til Perfection, har den en artig Dannelsse, som et Hoved eller
en liden Stok, hvorpaa er fuld med store Korn af O den Storel-
se, som ligeledes bliver malet til Meel, og er god Føde, næsten
saa god som forommeldte; Denne Magis kand indhoses 3 à 4
Maaneder efter den er saaet, som er heel profitabel, da man 2 à
3 gange og undertiden 4 om Aaret med samme kand forsyne sig.
Foruden disse 2de Sorter ere der og 4 andre, som ere heel gode,
og bærer Navn af Cassave, Jams, Canjis og Patatis, den første,
nemlig Cassave, er en særdeles mærkværdig Frugt, som i Henseen-
de til Boniteten er meget god, da den bruges i Steden for Meel, den
maa have 12 Maaneders Tid at groe udj, og presenterer sig som
smaa grønne Træer af Mands Højde, og kand man ey see noget
af Frugten, førend man trækker den op af Jorden med Roed og alt,
da Roderne kommer tilsynne, og seer ud som store forvorne Røddi-
ker, men af Couleur rødagtige, alle disse Rødder blive brækkede af
og sanket tilsammen, og naar man da synes at have nok, sætter
een eller to Slaver sig til med Knive at skrelle den yderste Skaf af,
da de inden ere gandske hvide og saftige, siden bliver de paa et stort
Riv Jern raspede som til en Grod, dernæst afpresses Vandet til
yderste Draabe, og tørres vel, det seer da ud, som det hvideste
og bedste Meel, og bliver da samme bagt paa en Jern-Pande, hvor-
af faaes det skionnest Brød som man vil æde, og som daglig i hver
Mands Huus bruges, ja jeg har endog her i Kiøbenhavn i Herr
Devints Huus spiiist af samme Brød, som er baget i Vestindien;
Det

Det er ellers forunderligt, at den Melk, som kommer fra disse
Kodder er gandske forgiftig, saa at om en Slave drikker deraf,
sveller han strax og creperer, ja hvad Creatur af Svin og andre
som dertil kommer og slikker mindste deraf, doer strax, derfor bli-
ver der og holdt god Øye ved denne Cassave, at ingen kommer nær,
thi Erfarenhed har viist Prøver paa at denne Saft er heel forgiftig.
Af denne Cassave er der stor Forraad paa, efterdi enhver passer
paa at saae samme, ja der ere de, som kand sælge deraf imellem Aar
og Dag for 2 à 300 Rdlr., nemlig af det Brød, og har deres
egne Huusholdning frie. Dernæst er der en Urt, som kaldes Jams,
hvilken er meget godt, og er til Anseelse som store Kodder, hvoraf
Slaverne tildeels ernære dem; af denne Sort forsyner enhver
Mand sig og med, deels for sig og Slaver, og deels at sælge til
andre, da Priisen er gierne i Rdlr. 100 Pund, og da ere der vel
de Borgere, som om Aaret indhøster 20 à 30000 Pund af samme
Kodder, næsten af samme Beskaffenhed har det med de andre 2de
Sorter; nemlig Lanies og Patatis, som alt er god Føde for Sla-
verne, hvormed de selv forsyne sig af deres eget Jord uden i dyr-
tid. Nu for at komme til mit forrige igien, maa jeg sige, at, for-
sommer nogen Slave en Dags Arbejde, og ey indfinder sig, bli-
ver han opbunden og pidsket, dog ere der vel de Mænd, som par-
donnerer en Slave for een eller to gange, men endeel kand vente
sig Straf saa vist, som Forseelsen er begaaet. Saa blive de og,
naar de forseer dem i andre Maader, bunden og pidsket, og faaer
100 eller 200 ja maaſkee meere og mindre Slag af en Tyre-
Pidſk, og undertiden bliver der ſkaaren Pidſke i Skoven at ſlaae
dem med. Som da disse Slavers Levnet og Føde er slet, saa er
deres Klæder endnu slettere, da de fleeste af dem gaaer gandske nøg-
ne, som de er født til Verden, andre have en Piast at ſkiule deres
Nøgenhed og Skam med, og nogle ere der, som have Buxer eller
Skiorter paa, men de ere ikkun faae. Klæberne angaaende, da
maa jeg sige, at de behøver dem ikke for Kuld, thi der er varm nok,
og hvad Skammen er angaaende, at de ere nøgne, da synes de ik-
kun saa her, men der er det ikke forunderligt at see i à 200 nøgne

Menneſker i een Plantagie, beſuden ſkulle Klæderne være dem til
 meere Uleyghed end til Fordeel, i den ſtore Heede der er, de ere
 derforre meere fornøede med deres Nogenhed; dog har gierne de
 Slaver, ſom bruges til Opvartning i Huuſet, eller ſom ſidder og
 ſyer, Skjort og Trøye paa, ſaa og en Mandſ Dreng, der paſſer
 ham op, Liberie eller andre Klæder. Deres Huuſe-Lye er ſom
 deres Klæder og Føde miſerable og ſlet, langt fra ey ſaa gode ſom
 de ſletteſte Bønder-Huuſe her i Landet, men ere kunſ gandske
 ſmaa og af ſaae Stolper ſat i Jorden, bedækkede med Straae-
 Tag, og maa de bukke dem dybt, at de ſkand komme ind og ud, de-
 res Leye er paa den bare Jord eller paa et Bræt, hvormed de ere
 heel fornøede, og ſover derpaa ſaa tryk og godt, ſom de der ligger
 i Senge, men Banen er den anden Natur, thi de have aldrig vidſt
 af andet fra barns Been af at ſige, de ere og, naar de kommer fra
 Arbejdet, ſaa trette, at de ſtrax falde i Sovn og Hvile. Ibland
 diſſe Sorte ere der mange ſtore Skielmer, ſom aldrig vil arbej-
 den continuerligen løbe bort, og eſtimerer ingen Straf, ja ſaa
 Steen haarde, at det er en Umuelighed, at af deres Dyne ſkand under
 piinagtig Straf komme een Taar Vand; deres Huud, endeel af
 dem, er og ſaa tykke og haarde, at en Pidſk ey lettelig ſkand kom-
 me den til at briſte eller ſkyde Blod fra ſig, hvorfor de, ſom ſaadan
 ere forpidſkede, og ey eſtimerer det, bliver gierne ſtraffede med Jern
 om Beenet eller om Halsen med lange ſtore Kroge i Alen lang 3
 eller 4 Kantede, ſaaledes at de ey ſkand opholde dem i Buſker eller
 Skoven, med mindre de ſkal hange faſt, der haveſ og flere In-
 ventioner at ſtraffe dem paa, ſom jeg ikke vil melde, da undertiden
 en Mand er at laſte, ſom handler ſaa ilde med ſine Slaver, og fra-
 tager dem de Lemmer, ſom Naturen har dannet dem med, ſaalee-
 des er i min Tid 2de Slaver bleven caſtrede, den eene tilhørte en
 Engeliſk-Mand og den anden en Danſk, begge er nu døde, men
 Slaverne leve endnu paa ſaa godt Moed, ſom ingen af de andre.
 For endnu at beviſe hvor ſteenhaarde de ere, vil jeg melde: At
 jeg har ſeet Slaver, ſom under Galgen ere blevne pidſkede og bræn-
 demærkede, der aldrig har gjort ringe ynſſom Tegn eller Skrig;
 lige-

ligeledes dem, som have mistet deres Liv efter anden foregaaende Straf, og ey i ringeste Maade ladet det sig anfegte, ja mangfoldige ere blevne hangt og Halsbhugne, som har gaaet med største Grimodighed dertil. Jeg kand ikke her forbiegaae at anføre den Execution, som jeg for nogle Aar siden saa der paa Landet, da een af Hans Majsts. Slaver der blev rettet tillige med en anden, den samme, da han af Castellet blev udledet, og sadt paa Rakker-Sluffen for at knives med gloende Tænger, var saa overmaade fræk, at han ikke alleene loe og var lystig, men endog udskielvede Gouverneuren og Byfogden skammeligen, og det over 100 gange fra de begyndte at knive ham og til han døde, men under Straffen ikke gav sig det mindste. Den anden Slave udstaae sin Straf taalmodigen, der ere ellers saa som ere bange for at miste Livet eller udstaae Straf. Naar saadan Execution skal see, maa heele Borgeskabet være i Gevær, for at slaae den yderste Kreds om Rette-Stedet, ligeledes, saasnart den Militaire-Vagt er kommen af Castellet med Arrestanten, som skal rettes, bliver Castellet tilluft, og ingen kommer derind førend Executionen er forbie, og er Gouverneuren da selv gierne inde paa Castellet indtil alle Ting er forbie; paa samme Dag er alle Borgernes Gevær skarp ladet, af Frygt, om nogen Oprør skulle paa komme i een eller anden Maade, saasom tilforn er skeet gruelige Mord, saaledes maatte det bedrøveligen ansees paa St. Thomas, 12 Miile fra St. Croix, da en Mand-Slave var til Castellet fra sin Herre opsendt, for at pidskes for Jusfice-Støtten, for begangne Forseelser, og som han var stærk bunden med Armene paa Ryggen, og ved en anden Slave opleedt, for ey at bortløbe, kom han til Castellet, hvor Profossen da skulle løse Hænderne og binde ham til at pidskes, men aldrig saasnart havde han saaet sine Hænderne løs, for han fik en Kniv op af et Gjemme hos sig, og dermed mordede 2de Soldater paa Stedet og den 3die bleseret, saaledes at han døde næste Dagen, og havde Frie-Slaverne, som vare til Stede, ikke kommen med Soldaterne til Hielp, havde han mordet flere, tilsidst undløb han, og vare de ikke i Stand til at legge Hænder paa ham, men blev stød ihjel,

hvor da Frie-Slaverne vare saa forbittrede paa ham, at de, ef-
 ter han var død, vilde partere ham i mange Stykker, dersom de ik-
 ke deri havde bleven forhindret, siden den Tid bruges denne An-
 stalt; At, naar Skieltvagten seer en Slave, som er en Arrestant, at
 komme til Førtet, raaber han heele vagthavende Mandskabet i Ge-
 vær, som tilforn ey skeede. Videre at melde om disse Slaver; Da
 ere de i een Post som i den anden. De veed hverken af Brylluper
 eller Ceremonier, men imellem hinanden foraccorderer dem paa be-
 ste Maade, derfor naar en Mand-Slave faaer Lyft til en Qvinde-
 Slave, kommer han undertiden og beder mig om Forlob, at han
 maa faae hende til sin Kone, og da har han allerede talt med hende
 i Forveien, og aftalt denne Sag, dog reent ud at sige, de lobe
 sammen og holde sig til hverandre ligesom de vil, og de fleeste Bor-
 gere giøre sig ingen Befymring derom enten hans Slave-Mand
 har een eller flere Koner, naar han kun passer sit Arbejde, og
 saaledes er det med Morinden, det kand være hendes Herre lige-
 meget hvem eller hvor mange hun holder til med, naar hun kun for-
 retter hvad hun skal, og de Børn hun faaer, høre hendes Herre
 til, men ikke Faderen eller hans Herre, saaledes kand en Plan-
 teur, som har endeel Slavinder ved dennem faae endeel Børn,
 som i Fald de ey kand tiene ham, medens han lever, kand børe op,
 og med Tiden være hans Børn til Tieneste, dog skal saadanne
 Børn giøre den Nytte de kand, naar de blive 6 à 7 Aar gammel, en-
 ten med at gaae i Marken og passe paa Bærter og smaae Dvæg, et-
 ler giøre andet let Arbejd. Naar en Slavinde føder Børn, skeer
 det uden ringeste Omstandigheder, alleene hun maa dog have en
 Jordemoder, som undertiden er en blank og undertiden en sort Ko-
 ne, ligesom det kand træffe, hun maa og til Arbejde derefter, saa-
 snart hun kand, og er frisk, som gierne er 14 Dage derefter, men
 der ere dog de, som for Svaghed Skyld maa holde dem i deres
 Hytte længere, andre derimod inden kortere Tid ere paa Beenene,
 thi ligesom de ere haarde af Natur og vant til Ondt, som de fleeste
 ere, estimere de ey meget et Børn at føde, derfor ere der mange af
 dem een eller to Dage oppe derefter, for at hielpe dem selv til rette,

siden

siden de veed en af Oppasning eller Hielp at sige, den Dag de før-
 der Barnet, bliver dem vel givet noget Thee: Vand og Mad, som
 er bedre end Rødde, de ordinaire faaer, men for Resten gøres
 en meere Hoytid af dem ellers, naar de da begynder igien at gaae til
 deres Arbejde, binder de Barnet paa Ryggen, som mestendeels
 skeer med et par Allen grovt Lærred, som de kaste om Barnet, der
 sidder skrævs bag paa dem, og binde de da samme i en Knude un-
 der deres Bryste, naar da Barnet begynder at græde, tage de dem
 fra Ryggen og giver dem Patte, og binder dem saa paa Ryggen
 igien, saaledes fand i en Mand's Plantagie sees undertiden, 6,
 7, 8 à 10 Slavinder, alle med deres Børn paa Ryggen arbejden-
 de saa stittig som nogen anden, andre igien at have deres Børn,
 som er lidet ældre, nemlig $\frac{1}{2}$ Aar, og nedlagt i Marken hos dem, og
 andre atter som ere $1\frac{1}{2}$ eller 2 à 3 Aar at ligge eller løbe omkring at lee-
 ge, hvilket er saa almindeligt der i Landet, at ingen holder det for
 Divertissement at see paa, disse Slavinder ere ellers overhøvet brød-
 frugtbar, siden mange af dem føde Tvillinger, ja og undertiden
 Trellinger, deres Børn blive en døbte, thi de veed ikke af saadant
 at sige, deres Tilhold med andre varer saa lange de fand forlignes,
 og ere der vel de Mand: Slaver, som have 3 à 4 Koner, hvilke
 han aftaffer een efter en anden, ligesom han lyster, og tager an-
 dre i Steden, og det uden mindste Betænkning hos ham selv eller
 Opfigt hos andre, ja med ligesaa faae Ceremonier forlader dem,
 som han har antaget dem, og estimerer sig en Mand: Slave ikke
 at forlade saadan Slavinde, endskjønt hun har haat Børn med
 ham, thi naturlig Riærlighed findes ikkun lidet hos eller intet af,
 ikke destomindre er der dog Forskiel iblant, og findes der vel de,
 som i mange Aar har holdt til med en Slavinde og stedse elsket hen-
 de, baade for hendes egen og Børnens Skyld. Mange af disse
 Slaver ere og jalou, thi man seer ofte at Manden handler ilde med
 hans Tilholderiske, undertiden for hendes Horerie, undertiden for-
 di han ikkun saa tænker, ja der ere de Slaver, som har dræbt sin
 Morinde, just fordi hun eengang er funden med en anden i Hore-
 rie, som han med sit Liv igien betalte. Dette Land producerer og

nogle guule Menneſker, eller ſom de der kaldes, Molater, hvilke
 avles af en Blank og Sort, eller rettere en Chriſten og en Slave,
 og ere ſaadanne Børn, ſom en Slavinde ſaaer ved en Blank gands-
 ſke guul, diſſe Børn bliver en heller døbte eller opdragen paa anden
 Maade end de Sorte, efterdi de ere fødte til ſamme Arbejde, da
 de dagligen arbejder iblant de Sorte, og en meere Høytid gøres
 af dem, end de, dog ere der de Molater-Børn, ſom gives deres
 Frihed; hvem der vil give een Frihed, maa enten ſelv være Ejer
 af Slavinden eller han maa kiebe ſig Barnet til af Slavindens
 Herre, den forſte Caſus ſkeer oftere end den ſiſte, efterdi den for-
 ſte falder Eyermændene lettere, fordi Slavinden hører ham ſelv til,
 men ſkal Barnet af en anden kieves, koſter det endeel Penge, hvor-
 paa jeg vil anfore et Exempel, for ſaae Alar ſiden der paa Landet er
 paſſeret: En Engeliſk-Mand og Planteur havde et Barn ved een
 af ſine Slaviinder, ſom formedelſt Forældernes ulige Couleur var
 en Molat og gandske guul, dette Barn ſandt Faderen Behag udi
 at give Fridom og lade det døbe, men da det havde opnaaet 2de
 Alars Alder, bortdoer Faderen, hvor da Omſtandighederne efter
 ham vare ſaaledes, at nogle af denne Mands Slaver ſkulle bort-
 ſælges, hvoriblant var denne Slavinde med Barnet, da Auctions-
 Tiden nu kom, indſandt ſig de fornemmeste Borgere i Landet, ſaa-
 vel ſom nogle af Øvrigheden, og tillige den Lutherske Præſt, hvor
 da reyſte ſig en Diſput imellem de tilſtådeværende Borgere og an-
 dre paa den eene, og Præſten paa den anden Side, ſom kom der-
 af, at de forſte ville have dette lidet Molate-Barn ſkulle ſælges,
 da Præſten derimod meente ney, og enhver grundede ſin Meening
 paa ſine Raiſons, ſom de paa begge Sider holdte for gyldige, men
 Diſputens Ende blev denne, at Barnet ſkulle ſælges, ſtrax derpaa
 igien reyſte ſig en anden Diſput imellem ſamme Partie, hvis An-
 de var denne, at endeel paaftaa, at Slavinden med dette hendes
 Molate-Barn ſkulle opſættes til Sælgnings paa een gang, da Præ-
 ſten derimod meente ney, og bad at ſigt maatte ikke ſee, fordi
 Moderen var en Slavinde og Træl, men Barnet ikke, med flere
 Argumenter, ſom imellem diſſe ſtridende Partier bleve brugte,
 hvor

hvor da Slutningen blev denne, at Moderen og Barnet separat skulle sælges, som og fæede, thi een af de tilstædeværende Borgere kjøbte Moderen for næsten 500 Rdlr., og Barnet, som neppe var 2 Aar gammel, blev Præsten, Herr Stoudt, tilslagen for 300 Rdlr. Borgernes fornemmeste Argument i sidste Dispute var efter den naturlige Billighed, at Barnet skulle følge Moderen, og at det var Synd at skille dem ad, som vilde forårsage Moderen Sorg, og Barnet Nød, da Moderen præsenterede sig smertelig grædende med dette lidet Barn paa Armene. Præsten derimod foregav, at Barnet, som var døbt, og til den Christelig Troe destineret, ey burde være under denne Slavindes Bærg og Optugtelse, men burde straxen conserveres og befries derfra samt oplæres til noget godt, desuden meente han det ey skulle været solgt, som han nu anderledes fik at see, og som Præsten var af den Intention, at Barnet des Aarsag skulle nyde sin Frihed, og oplæres i sin Christendom, de andre derimod af andre Tanker, saa drev den eene Priisen saa høyt op for den anden, at Præsten dette Barn med saa anseelig en Summa maatte betale, og blev Barnet af bemeldte Præst udi hans Testament givet sin Fridom fra Slaveriet, naar han havde opnaaet sine 16 Aar, da Præsten foranstaltede hans Lærdom og Christelige Optugtelse, saavelsom at han skulle lære et Haandværk. Samme Præst døde ellers en kort Tid derefter, men Barnet lever endnu og ligger vel. Der ere og andre Slaver, som ere endnu hvidere, hvilke avles af en Molat og en Blank, og de kaldes Mucediser, naar da slig en Mucedis igien avler med en Blank, bliver de endnu hvidere, og ere næsten ligesom Europæer, undtagen man kand dog see den sorte eller brune Huud, eller den brune Grund i Huden. Ellers bliver Slaverne ogs tilførte fra Kysten af Guinea, saavel med Danske Skibe, som og undertiden med andre Nations Skibe, hvilke kaldes Busal-Slaver, dog ere de best, som de Danske diihen bringer. St. Croix kand da endnu ikke rose sig af, at noget Dansk Skib til dato fra Guinea med Slaver directe der er ankommen; men det Hoyl. Compagnie tilhører et Eyland, kaldet St. Thomas, 12 Miile derfra til Soes, hvor samme deres Skibe kommer og ligger

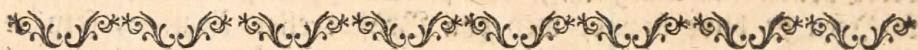

ligger til Anfers, og saasnart saadant et Skib arriverer, publice-
res det der i Landet, da udi Publicationen en vis Tid og Dag er
berømmet naar Slaverne skal sælges, og reyses da de paa St.
Croix boende Borgere, som har Lyst at kjøbe, til St. Thomas, for
at være nærværende. En anden Maade bruges og, som er: At
undertiden bliver der sendt til St. Croix halvparten af Slaverne,
saasnart et Skib kommer, og bliver da hver Quantitet solgt paa
sit Sted. Læseren maa en holde det forunderligt, at Slaverne saa-
ledes bliver solgte, thi det er saaledes almindeligt der, som det er
her med Auctioner paa Losore og andre Bahre; da til slig indfinder
sig alle Landets Borgere for at kjøbe, og er det artig nok at bievaa-
ne samme, naar alle disse Mennesker, som sidder, staaer eller ligger
paa en Plads ved Auctions-Stedet; førend saadan Auction gaaer
for sig ere gierne Borgerne for i Benen en Times Tid for at bese-
dem, undertiden udsøge de og hvem de have Lyst til, og om dens
Fingere eller Fødder binder de en liden Traad til Kiende-Tegn,
naar de til Sælgningen bliver opsadt; andre tegner dem paa an-
dre Maader; naar da Auctionen begynder, bliver een efter anden
paaraabt at staae inden paa Gulvet til han er solgt, da Auctions-
Directeuren indsetter ham for en vis Priis, som gierne er for en
Slave-Mand 170 til 180 Rdlr., og da begynder de at byde, den
eene over den anden, indtil 300 Rdlr. vel og undertiden 400 Rdlr.
naar han er stor og stærk, det er ellers artig at see paa saadan et
Menneske, naar han staaer for Auctionen til Sælgningen, hvor
mange Folk der forsamles omkring ham, som have alle Lyst at kjø-
be ham, og hvorledes han visiteres, thi for det første er han eller
hun nogen, saa at de let kand see om de have nogen Fejl eller ikke,
den sees og i Munden om de have deres Tænder, saavelsom om
deres Tunge er rød og sund, saa føles dem og paa deres Beene,
Laaere og Arme om de ey ere svollene, ligeledes maa de enten løbe,
springe eller hoppe fra Jorden og strække deres Arme og Beene,
for at see om de ere smedige, de fornemmer og om de ere kortaande-
de, naar de da udi disse og andre Poster ikke skader noget, løbe de
til en høy Priis, thi den eene vil hellere have saadan een end den
anden,

anden, en Mand som agter at kiøbe 12 eller fleere har gierne en Feldstier hos sig, som han consulerer om de haver Bræk eller ey, thi har de Mangel løbe de ikke i saa stor Priis, og bliver da alle Slaverne bortsolgt een efter den anden, dog først alle Mand-Slaver, dernæst Qvinderne, saa Drengene, og tilsidst Pige-Børnene, hvad Patte-Børn angaaer, da følge de Moderen og sælges under et med hende, derfor har gierne hver Moder sit Barn paa Armenene, og undertiden blive der vel solgt 2, 3 à 4 Børn tillige med Moderen, naar de ikkun ere smaae og ey over 3 à 4 Aar gammel, men saa skal og Moderens Graad være Aarsag dertil, slig en Moder med 3 à 4 smaa Børn kand da koste 6, 7 à 800 Rdlr. og vel meere, naar Slaverne ere solgte ere de saa lystige, at ey mindste Frygt eller Bekymring hos dem er at see, og naar Auctionen er til Ende, følger enhver Slave med den, som har kiøbt ham, i Forstningen kand man ey forstaae, hvad slig Slave siger, han er og gandske dum til Arbejde, og veed ey hvordan han skal bære sig til, saa at han udi alle Ting maa viises, hvilket er Tegn, at de ikke ere vant til Arbejde hvor de ere kommen fra, men lever vildt, og ernære dem, (Gud veed paa hvad Maade,) enhver Borger kiender da sine Slaver, dog ere der de, som mærker dem, og lader sætte deres Navn med 2 à 3 Bogstaver paa dem, som skeer med et Mærke-Jern de blive brændt med paa Brystet eller Armene, som en Slave ey estimerer, efterdi Pinen er snart over, men det lader artig nok saaledes paa den sorte Huud at see 2 à 3 Bogstaver, som næsten ere hvide, efterdi det er saaledes af Naturen, at hvor en Slave faaer et Saar, bliver der en hvid Plet efter. Som da af alt dette sees en Slaves Begyndelse ved Fødselen til Verden, saavel som dens Opdragelse og Trældoms Arbejde, der varer til hans Død, naar han er bleven ældgammel, maa han enten sidde og holde Vagt og passe paa en liden Ting eller andet, eller og, om han er gandske uduelig, bliver ham hans Føde besorget indtil han doer, og bliver samme Dag eller Aften han doer uden mindste Ceremonie fastet i et Hul paa Marken, uden Liig-Kiste eller anden Omstændighed, dog ere der vel de iblant, som enten har tient i Huuset el-

ler forstaaet noget af et Haandværk, som faaer 4re Bræder at ligge i, saa og at endeel Slaver udbeeder sig Forlov samme Aften, han er lagt i Jorden, at dantse den Afdøde til Ære, som skeer at de springe omkring paa deres galne Maneer og synge, samt slaar med Fingerne paa et Skind som de have gjort som en Tromme, hvorudi deres største Liigfar bestaaer, men en stakkels Plantagie-Slave bliver uden nogen saadan Herlighed fast i Jorden. Til Slutning kand jeg ey sige andet, end at Slaverne er de bedste i Landet, hvorved enhver Borger der forskaffer sig sit Leve-Brod og Riigdom, det er og derfor arriveret at en Slave, som iblant andre paa Auction efter en Planteurs Død er loben til 1000 Rdlr. og derover, men saa har og saadan een forstaaet enten et Muur- eller Sommer-Haandværk, og er det en Slavinde, som har været overmaadig dyr, da kand hun enten sye eller kaage Mad. Paa dette Land ere og endeel Frie-Slaver, hvoraf nogle ere Christne og selv har Plantagier og Slaver, som leve skikkeligen og vel, nogle ernære dem enten med Haandværk eller Fiskerie, af hvilke saadanne Frie-Slaver man ønsker at have fleere, siden Erfarenhed har lært, at de i paa kommende Tilfælde har viist deres Troeskab, hvorpaa St. Thomasss Frie-Slaver ere et Exempel.

VII. Capitel.

Om de der brugende Bæster og Creature.

Til dette Lands Dyrfkning udfordres ligesaavel endeel Bæster som Slaver, thi det er en absolute Nødvendighed for en Mand at forsyne sig med samme, og uden disse Land Avlingen ikke fortsættes, da man maa betiene sig af dem til stort Sommers Kiørsel, samt Sukkers Bortførsel til Byen, hvortil fornemmelig bruges Stude, af hvilke Slags enhver Planteur gierne har 10, 12, 16 til 20 Stykker, og undertiden meere eller mindre ligesom han har

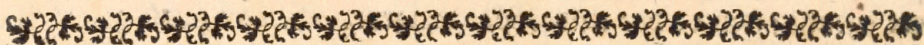
Æone

Eene til, disse bruges til alt stærkt Arbejde, som Slaverne en
 känd forrette, enhver Mand har og sine Køer, saa at mangen een
 känd ey alleene have Smør og Mælk nok til egen Brug, men end-
 og känd sælge i Mængde til andre, og paa saadan Maade er det be-
 gribeligt, at enhver har ligesom et lidet Stutterie paa sin Planta-
 gie, og er det der ligesom her, at der er øde Marker og Græsgange,
 hvor disse Væster gaaer løs, alleene der ere een eller to Slaver, som
 passer paa og forhindrer dem at de ey skal giøre Skade, disse Crea-
 ture ere meere frugtbare, end de vi have her, siden der stedse er
 Sommer, og känd da en Mand saaledes altid have ungt Qvæg
 baade at bruge til Arbejde og undertiden til Slagtning. En fuld-
 voksen Stud eller Dre känd koste 60 til 70 Rdlr. og en Koe 40 til
 45 Rdlr., af hvilke sidste jeg endog har seet een har kostet 60 Rdlr.
 Af Heste, baade Hengster og Hopper, findes der og endeel af,
 som fornemmeligen komme fra Nye Jork eller Nye Engeland, og
 ere egentlig som de der kaldes Pasgængere, siden de stedse gaaer en
 Pas, som er gandske magelig, men de ere meget dyre, nemlig 200
 til 250 Rdlr., der ere de Heste paa Landet, hvoraf Stykket har
 kostet 350 til 400 Rdlr., en Mand, som jeg kiender der, har en
 Hoppe, for hvilken ham er buden 500 Rdlr., men har dog ey vil-
 let sælge den, dens Dyd bestaaer i sær derudi, at den nogle gange
 har gjort Beddeløb, og dermed er vunden nogle Tusinde Rdlr.
 Der ere og endeel unge Heste, som Landet selv, i Henseende til
 det der værende Stutterie, har produceret, saa at en Plantagie
 der er at ligne med en god Herre-Gaard her, hvor adskillige Sor-
 ter af Væster og Qvæg ables. Endeel Muul: saavel som Steen-
 Eseler ere der og, de første som ere store, bruges til at gaae i Sukker-
 Møllen Nat og Dag, dog afløses hveranden Time, og de sidste,
 som ere smaa, bruges til at bringe Kør til Møllen; de første koster
 ordinaire 100 til 120 Rdlr. og de sidste 18 til 20 Rdlr., disse
 Creature formeere dem og paa Landet, men ey saa meget som Køer
 og Heste. Andre smaa Sorter Fæe findes der og en Mængde af,
 saasom Faar, Gieder, Sviin, Gæs, Kalkuner, Vender, Høns,
 Duer ic., som alle stærk yngle, dog endskiont der er nok af saa-
 dant,

dant, er det alligevel dyrt, thi et Faar koster der imellem 4 à 5 Rdlr., Buffene og Giedderne det samme, et Sviin lige saa meget og vel meere, en Gaas 14 à 15 Mark og en Kalkun det samme, ja undertiden 3 Rdlr., Vender 4 à 5 Mark Parret, Høns 2 Mark Stykket, og Duer næsten det samme; denne store Priis har sin Oprindelse deraf, at enhver Mand gierne beholder sligt Qvæg til hans egen Huusholdning, saa at de en sælges uden af fattige Folk, og ere der vel de Mænd, som imellem Aar og Dag kænd sælge for nogle Hundrede Rixdaler. Alle disse store og smaa Creature fødes med den i 6te Capitel omtalte Magis, dog faaer de derhos dagligen Græs, som kænd habes heele Aaret igiennem gandske grønt og godt, som skiares til dem og bringes af Marken 2 à 3 gange om Dagen, nogle bruger den Maade at tørre samme, hvoraf Bæsterne feedes meget vel.

VIII. Capitel.

Om de der værende Fiske, Fugle og andre smaa Dyr.

Uagtet der i Landet er ingen færste Søer eller Kæverer, saa dog alligevel faaes af Søen der omkring Fiske i Overflodighed af adskillige Sorter, som har deres underlige Navne, og ere meget lakkere og gode, næsten at ligne ved de her faldende Aborrer, Geder, Torff, saavel som andre, hvilke bliver fangne deels med Fisser-Garn, og deels med Krog og Linie, hvorpaa er sat en gandske liden Fisk, kaldet Sprat, paa hvilken Maade kænd fanges store Fiske, som veyer 12, 16, 18 til 20 Pund, saa at enhver der kænd have Fisk, naar ham lyster. Borgerne der have og en artig Maade at holde Fiske-Gilde paa, som skeer saaledes: De lade 2 à 3 af deres Slaver gaae ud i Skoven at skiaere Barken af en vis Sort Træ, som paa Engelsk kaldes Dogwood, og deraf sankes saa meget,

get, som samme Slaver kan bære hjem, hvor da Slaverne lægge det i Sække, og gaae ud i Søen med samme, saa langt som de kand komme, da de rundt omkring plasker med Sækkene i Vandet, hvoraf en Lugt og Smag udbreder sig, der gjør saadan Effect, at alle de Fiske store og smaa, som ere nærværende, blive tumlende i Hovedet, og saaledes at de fælde paa Toppen af Vandet, saa at Slaverne, som have Snor at trække dem paa, kand tage dem heel magelig med Hænderne, uagtet de ere levende, og saaledes fange nogle Hundrede Fiske af adskillige Sorter. Ellers at anføre Barrens egentlige Art, som saaledes strider imod Fiskens Natur, kand jeg ikke, men alleene maa sige uden anden Forklaring, at det er en uimodsigelig Sandhed, som jeg 100 gange har seet baade hos mig selv og andre. Hommer kand og faaes af i Mængde, men de maa fanges om Aftenen, da en Slave gaaer neeb ved Strand-Bredden med et Slags Træ i Haanden, som kaldes Flamboy, hvilket, naar det bliver antændt, giber en stærk Flamme fra sig, hvor Slaverne da kand gaae ved dette Lys og tage dem med Hænderne, siden de opholde dem imellem de store Steene tæt ved Søe-Kanten; disse Hommer er accurat som de her vanker, undtagen lidet større, men af samme Smag. Een Ting er selsom: at paa visse Tider om Aaret er den liden Fisk, en Finger stor, som kort forhen er meldt ved Navn Sprat, saa forgiftig, at ey nogen tør fange eller spise den, efterdi adskillige Slaver af Uvidenhed ynkeligen derover har maattet sætte Livet til, thi saasnart de have faaet den i Livet, svolme de op og ere Dødens. Saa falder der og paa visse Tider om Aaret en forfærdelig Mængde af Land-Krabber, som ved fuld Maane alle søge Søe-Kanten, for at vadske eller toe dem, saa at undertiden Sand-Bayen i Staden for at være hvid, seer gandske rød ud, neppe kand Mennefferne gaae eller ride for samme, dog er der mindre Hazard ved at gaae end at ride imellem dem, disse Krabber paa den Tid de falder, ere en leffer Spiise, omendskiont Landets Indvaanere alleene udsøge dem, som kaldes Hun-Krabber, thi de ere fulde af Eg, men de andre, som kaldes Mand-Krabber, agte de ey saa gode, alligevel de dog er af en lislig Smag, man

Land og fange paa Lande-Veyen overalt af dem ligesaa mange som
 man vil, thi de kryber paa Jorden i mange Tusende Tal, og ere der
 de paa St. Croix, som til deres Benner paa St. Thomas og St.
 Jean sender Lønder fulde med Krabber over, som Foræring, efterdi
 de paa samme Eylande ere meget rare, og næsten ikke at see. Sla-
 verne betiene sig og flittig af dem, de kaste dem i Jlden at steeges
 til Naaheden er borte, tager dem saa med en Pind af Jlden, la-
 dende dem dernæst ligge til de ere kolde, og spiser dem til deres
 Nodder. Ellers er der en Tid paa Varet disse Krabber ere forgif-
 tige, da alle har Affkye for dem. Soe-Krabber findes der og, som
 fanges i Soen, men de ere ifkun saa, ingen skiotte ey heller om
 dem, fordi de ere ikke nær saa gode som de andre, ey heller nær saa
 store. Saa ere der og paa adskillige Stæder omkring ved Strand-
 Klipperne og Soe-Siden gode og store Østers, næsten af Skabning
 ligesom de her have, men større og meget delicate, hvilke Soen
 producerer heele Varet igiennem, hoorsfor enhver kand spise dagli-
 gen af dem, om de lyst. Vilde Vender ere der og, men de maa
 der som her fydtes, og steer tit af de Sorte med deres Herres Til-
 ladelse, som laaner dem en Flint til samme Brug, men saadanne
 Slaver maa have en Sedel med sig, thi ellers tages Flinten fra
 ham, i Fald nogen af Borgerne skulle møde ham. Endnu produ-
 cerer Soen en stor Mængde af Skielt-Pader, denne Fisk er særde-
 les forunderlig baade i Henseende til den udvortes og indvortes
 Skabning, saavel som Natur; den lader sig tilsyne fornemmeligen
 3 Maaneder om Varet, den kommer fra Soen og kryber op paa
 Strand-Breden, hvor den legger sine Eg i Sandet, og kryber da
 som snarest i Vandet igjen, paa den Tid man veed de legge deres
 Eg, passer enten en fattig Mand eller en Slave paa ved Bayen og
 tager Egne bort, som kand vare 50, 60 til 70 Stykker, denne
 Skieltpade kryber adskillige gange op enten hver Aften eller hveran-
 den Aften og legger sine Eg paa det Tørre og det accurat paa samme
 Sted og i samme Hul, som han har gjort første gang, de holde da
 Vagt for at fange ham, som maa skee med allerstørste Behandig-
 hed og Hardiesse, thi de maa ligge paa Luur, saa at Skieltpaden,

naar

naar den kommer fra Soen, ikke seer eller hører nogen, naar da alting er gandske stille, kommer den opkrybende og kaster sine Eg, hvor da de, som ligge paa Luur strax maa springe til og velte dem om paa Ryggen, naar dette er skeet, kand den ingen Sted komme, men alle sine Kræfter ere borte, efterdi hans Skabning paa Ryggen er ligesom Bunden af en Skibs-Baad, og har han 4 korte Finner, som han kryber paa, de ligge i Beyret, saa at han ey kand røre dem ved Jorden; Slige Skielpader er af ulige Storrelse, efterdi somme kand veie 100, andre 200 og andre igien 3 à 400 Pund ja vel 500 Pund, ofte hænder det sig at een Mand er ikke stærk nok at kaste dem om, og naar saa er, søger han sin Retirade i Soen, paa denne Maade bliver de fangen, efterdi at de har været oppe og lagt 2, 3 à 400 Eg; Denne Skielpade bliver slagtet og solgt, siden det er en delicat Spiise, og Folk efter samme ere meget begierlige, i dens Indvold findes undertiden en stor Mængde Eg, og det af 2de Sorter, hvide og guule, de guule er Ege-Blommen, som ey endnu har faaet Skal over sig, samme bliver solgt efter Bægt i Pundeviiis, men de hvide i Stykkeviiis, og har jeg seet i een Skielpade 2de Baller Eg, een af de hvide og een af de guule, saadan en Skielpade med Eg og Riød kand beløbe sig til 20 à 24 Rdlr., de hvide Eg ere gandske runde med en blod Skal; i denne Fisk findes 3 Hierter, ligesaa 3 Sorter Riød, nemlig een Sort, som er ligesom Dyr-Riød, har og Smag derefter, en anden Sort som Høise-Riød og den 3die Sort som Fisk, hvilket alt er en godt og lækker Spiise, dens Larme og Lever bliver og solgt i Pundeviiis, saa alting udi samme er tienslig til Fode, Bugen og Ryggen bestaaer af 2de store Skaller, hvilket bliver stegt, saa at det Indvendige, som hæftes ved Skallen kand mageligen affskæres, og bliver solgt, som det lekkerste paa heele Skielpaden, naar den slagtes bliver den slagen med en Dyr for Hovedet 3 à 4 gange indtil den er død, saa skæres Hovedet og Finnerne af og slækker den med en stor Kniv, saa at Bugen med dens Part ligger paa et Sted og Ryggen paa et andet, det er ellers værd at see naar samme slagtes, siden ald dens Riød i hvor smaa Stykker det end bliver skaaren, rører

rører og krymper sig tilfammen, ligeledes de 3de Hierter, naar de bliver affkaarne, ligge de og spiller, trekkende sig frem og tilbage; Denne Skielpade har hiulpen mangen fattig Mand til en Snees Rdlr., men saa har han og maattet vove sin Helsen og Sundhed ved at vaage 2 à 3 Natter efter samme, og undertiden faaet Skade paa Hænder og Fødder ved at velte den om, som er et besværligt Arbejde. Andre Fiske af Betydenhed have ikke, som er værd at melde om. Men paa Landet ere saavel blaae Duer som Poppegoyer, de første fandt man ey fange uden Skud, paa hvilke og ordinaire Duer er kun liden Forskiel, vil man søge efter deres Rede, som er vanskelig at komme til, fandt man saae deres Unger. Al bemeldte Poppegoyer er der paa Landet en stor Mængde og ere grønne, hvis Reder Slaverne ofte finder i Skoven, og sælger dem for 2 à 3 Mark Stykket, samme ere gandske nemme til at lære at snakke, og findes der vel de paa Landet, som, om de vare her, vare 100 Rdlr. værd. Naar Kornet paa Marken er moden, indfinder disse sig overalt i Hobetal, og alle ere vilde, flyvende omkring for at æde deraf, og om der ey blev holdt des Marsag bestandig Vagt, kunde de giøre Magisen stor Skade; de vagthavende Slaver har Glinte at skyde med, og nogle skrige for at faae dem bort, som saaledes dagligen maa stee til bemeldte Magis er indhøstet. Al blaae Poppegoyer producerer Landet ey een eeneste, men samme fandt have fra Kysten af Guinea og andre Stæder. Meere, dette Capitel i sær saavel som om Landet i Almindelighed, veed jeg ikke at melde; thi ønskes, at hvad som er skrevet maa være Læseren saa behageligt, som det veltæmte af mig er ført i Pennen.

Forfatteren af "157-4to" (J. H. Croix)
er Richard Waagensen.

(J. Edm. var. s. 71)

Tempt. Kon. 1758. 4to

(V. 1072)

rorer og krymper sig tilfamm
 bliver affkaarne, ligge de o
 Denne Skielpade har hiulsp
 Rdlr., men faa har han
 hed ved at vaage 2 à 3 Næ
 Skade baade paa Hænder o
 et besværligt Arbejde. Ant
 er værd at melde om. Men
 Poppegoyer, de første fand
 og ordinaire Duer er kun li
 Reede, som er vanskelig at f
 Alf bemeldte Poppegoyer er
 grønne, hvis Reeder Slave
 for 2 à 3 Mark Stykket, s
 smukke, og findes der vel d
 være 100 Rdlr. værd. Na
 finder disse sig overalt i Hob
 for at æde deraf, og om
 Dag, kunde de giøre Ma
 ver har Flinten at skyde med,
 som saaledes dagligen maa
 Alf blaa Poppegoyer produ
 fand findes fra Kysten af E
 te Capitel i sær saavel som
 ikke at melde; thi ønske
 Læseren saa behage
 er

